

TEODORA
PASCALE

DORU MIHAI
LUNGESCU

UMOR

până la

CER

DUELURI VESELE

Editura
MĂIASTRA

Târgu Jiu
2025

TEODORA PASCALE - DORU-MIHAI LUNGESCU

Umor până la cer

Coperți și grafică interioară -Marian Avramescu
Lector de carte -*Turnir cu versuri* -Valentin David
Culegere de texte și corectură -Laura-Rozalia Lungescu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Umor până la cer : dueluri vesele / Teodora
Pascale, Doru-Mihai Lungescu. - Târgu Jiu :
Măiastra, 2025

ISBN 978-606-042-374-4

821.135.1

TEODORA PASCALE - DORU-MIHAI LUNGESCU

Umor până la cer

Dueluri vesele

**Editura MĂIASTRA
Târgu Jiu • 2025**

Turnir cu versuri

Printr-o ironie a sortii, iată că sunt pus în situația să arbitrez un acerb duel purtat între doi oameni apropiați sufletului meu. Din fericire, este un duel poetic, în care armele sunt neletale, fiind doar instrumentele lor de scris, iar flamurile colorate ale lănciilor sunt vălurile colorate ale muzelor care îi însoțesc în luptă.

Singurul personaj negativ de aici sunt eu, falsul cronicar, care i-am adus pe combatanți în situația de a se „încăiera”, rezultând un război cu multe „victime” colaterale – acei cititori care au murit de râs în timpul înfruntărilor.

Dar să încep cu începutul și să prezint protagoniștii:

Primul luptător, cu un steag albastru având culoarea ochilor săi, este Teodora Pascale, o amazoană călită în lungi bătălii, ce folosește o panoplie diversificată de arme: poezie clasică și satirică, poezie cu formă fixă – rondel, sonet, ronset – și nu în cele din urmă epigrama. Cu mândrie pot să afirm că și-a început cariera fiind scutierul meu, dar înnobilită de talentul său uriaș, a devenit un cavaler de temut al poeziei. M-am luptat cu ea în trei turniruri, cu trei arme diferite, rezultând trei cărți de succes în care, spre mândria mea, Teodora și-a depășit maestrul. Un alt Mare Maestru, Petru Ioan Gârda, a făcut cu greu față asalturilor neobosite ale Teodorei, terminând turnirul cu armura îndoită, dar

călare, ținând la piept o altă carte memorabilă scrisă împreună.

Deci Mihai Lungescu este al treilea cavaler cu renume cu care Teodora își încearcă lancea. Sub steagul său verde de culoarea prazului, el excelează în epigramă, folosind arme tăioase pe care și le forjează singur în propria fierărie. Și-a lustruit armura, care a ruginit în pod vreo zece ani, dar a dovedit că armele sale sunt mai tăioase ca oricând.

Cuprins de invidie pentru că a câștigat prea multe competiții epigramistice, l-am îndemnat să o provoace și pe Teodora cu arma poeziei, unde era doar începător, cu gândul că această Ioana d' Arc a rimei ne va răzbuna.

Spre surprinderea mea, Mihai Lungescu nu numai că a făcut față, ci a dat o replică pe măsură rutinatei sale adversare. Armura sa l-a salvat adesea de loviturile Teodorei, dar a rămas în șa, contraatacând cu succes.

Cartea cuprinde 61 de replici ale fiecărui autor, deci 122 de poezii. Rolurile se schimbă în permanență, ba atacă Teodora și parează Mihai, ba invers, rezultând o lectură antrenantă și plină de suspans. Dacă în prima parte se vede clar cine conduce ostilitățile, adică flamura albastră, cavalerul cu flamura verde parează la început mai stângaci. Se mulțumește să amortizeze lovitura, făcând în prima strofă un pas înapoi și rezumând poezia adversarei; abia din strofa a doua își dezvoltă propria poveste, în final lansând un contraatac întotdeauna bine țintit.

„Tu, meșter de cuvinte iscusite,
Bătute pe-ale vieții nicovale,
Turnate-n forme noi, spirituale,
Ai scos din minți cohorte de iubite!”

Teodora Pascale – *Idolul femeilor*

„Sunt chiar afon la vorbe iscusite,
Dar mă pricep grozav la nicovale,
Sunt inginer la căile navale
Și de pe net iau slove potrivite”.

Doru-Mihai Lungescu – *Impresie falsă*

Îl avantajează mai mult poeziile unde el este cel care atacă, în care vedem cu claritate poetul umorist, rezultând producții literare clare, bine structurate, cu finaluri surprinzătoare, care provoacă hohote de râs.

Dacă analizăm stilul celor doi, vom vedea clar că avem o poetă și un epigramist. Poeziile Teodorei sunt mult mai lirice, cu figuri de stil meșteșugite și constatări de viață filtrate prin sufletul sensibil al unei femei, iar din Mihai, inginerul își scoate capul la tot pasul, cu un limbaj pragmatic, tras cu liniarul, precis, cu formulări logice, umorul său necruțător fiind dus uneori până la granița cinismului. Spre final, observăm că și în el își face timid loc lirismul cu formulări de o sensibilitate care îndulcește replicile.

DUELUL INIMII FRÂNTE

Doru-Mihai Lungescu

Ești bolnavă de ani după tipi cu mașini,
Escapade prin bar cu turiștii străini,
Vii acasă în zori cu sacoul pătat,
Mirosind a tutun, a vermut, a păcat...

Spui că lupte se duc doar în inima ta,
Dar privindu-te cred că le-ai dat pe saltea.
Te hrănesc, te alint, dar privirile-ți reci
Mă-nfioară și văd că ți-e gândul să pleci.

Lângă tine, de-un timp și dorințele mor,
Ai ucis pasiuni, într-un vast dormitor
Mai trăiești, într-un fel, doar în inima mea,
Ca o boală pe veci, inumană și grea.

Ochii tăi violeți cu luciri de cristal,
Rătăciți mă privesc și fiori-i banal.
O regină ai fost, un pastel de culori,
Cât de jos și umil ai putut să cobori!

Nu te las, ești a mea, însă nu mă atragi,
Dar avem amintiri care încă-mi sunt dragi,
Vreau să ai locul tău, într-atât de stabil,
Că de mâine te iau și te duc la azil...!

NU E TOTUL PIERDUT

Teodora Pascale

Da, posed pedigree, sunt felină de soi,
Gheare lungi îmi ascund în pernițele moi.
Port o blană cu stil, mersul meu e cambrat,
O privire-i de-ajuns și am orice bărbat...

Recunosc, în high-life derapaje mai sunt -
Că ratez câte-un salt, e un mic amănunt.
Într-o zi m-am "pierdut" în al tău cartier
Și-am permis ca, un timp, să îmi fii partener.

Te-am lăsat să m-atingi, să te simți și tu zeu,
Iar prin pat ți-am trecut că așa vrut-am eu.
Ochii mei fascinau cu un licăr uman
Și-ți plăcea să îți torc, ghemuită-n divan.

Nebunește m-ai vrut și în mod exclusiv,
Dar, gelos, m-ai gonit, cu sau fără motiv.
Înțeleg cum te simți, măcinat de-ntrebări
Cu orgoliul rănit, predispus la negări.

Te iubesc și-ți voi fi iar tovarăș de drum,
Mult prea mult ți-am iertat, deci îți iert și acum.
Voi veni la azil, să fim iar amândoi,
Un bătrân vagabond și-o felină de soi.

Trebuie remarcat duelul mercantil și posesiv între EA, femeia care vrea să fie factor dominant în cuplu, de pe poziția de soție, amantă sau simplă prestatoare de servicii sexuale, și EL, bărbatul potent fizic și financiar, care caută să-i reziste prin tot felul de tertipuri sau pur și simplu, să se predea benevol în mâna Ei, ca un măr otrăvit.

Se bate multă monedă pe aceeași temă, personajele apărând în ipostaze diferite în cupluri, soț-soție, soț-amantă, soție-amant. Personajele se travestesc în: Zmeu Gârbov, Baba-Cloanța, Marry Poppins, Vrăjitorul din Oz, Om de Tinichea, Greucean, Batman, Spiderman, Mercedesa, Harap Alb etc., dar tema este aceeași: femeia mercantilă care dorește banii bărbatului, avidă de bijuterii și croaziere, și bărbatul însurat, cu un trecut bogat în aventuri, care de-abia așteaptă să scape la o bere sau la vecinele sale plasate la toate etajele, fără discriminare.

Din când în când, apar și poezii de revoltă socială, în care cei doi poeți cad de comun că trăim într-o societate coruptă și își arată revolta prin critici necruțătoare, un umor în care ai râde, dacă situația nu ar fi de plâns.

„Progres, reformă, pace, unitate/ Sunt vorbe simple, goale și stupide”, spune Mihai Lungescu, sau „Vin iar alegeri, se-nnoiește Statul/ Sunt vremurile lui “Ucigă-l toaca”, afirmă Teodora Pascale.

O planetă normală este doar visul unor oameni care sunt considerați nebuni.

„Trăim cu interese împletite,
Străinii zăcăminte nu mai fură,
America și Rusia, unite,
Dezafectează bombele și jură,
C-au renunțat definitiv la ură
Și vor trăi de-a pururi fericite.

Dar vine asistenta de serviciu,
Vă las, așa e viața de ospiciu!”

Doru-Mihai Lungescu – *O planetă de vis*

„Se pare că ai deranjat hazardul,
Spunând că stai în „Zona 51”
Și a sosit îndată bodyguardul,
Puternic, mai ceva decât taifunu’,
Și te-a luat, căci tu erai nebunu’:
“Scuzați, și din ospicii mai sar gardul!”

Nebunul Curții spune adevărul –
Noi otrăvim simbolul vieții, MĂRUL!

Teodora Pascale – *Nebunul*

Din păcate, luptele grele duse de această minunată poetă, plină de suflet și cu chip de înger, au făcut-o să treacă la cele veșnice înainte ca această carte să fie scrisă și înainte ca ea să se bucure de laurii binemeritați în epigrama și poezia românească.

Mihai Lungescu s-a dovedit a fi un cavaler plin de fair-play și a decis să tipărească de unul singur această carte, un adevărat „Chanson des gestes” umoristic și să o distribuie și altor admiratori ai Teodorei, dar și tuturor iubitorilor de umor.

Ar mai fi multe de spus despre această carte. Nu vreau să mai dau exemple de versuri, pentru a nu deconspira poantele meșteșugite ale celor doi combatanți și a nu strica plăcerea cititorilor de a le savura ei primii.

Recomand cu căldură acest volum tuturor cititorilor cu minte și inimă deschisă, dornici de umor spumos și plin de învățăminte, și nu mă îndoiesc că el își va găsi un loc de cinste în literatura epigramistică românească.

Mult succes, Mihai, drum lin spre stele, Teodora!

Valentin David

Dueluri vesele

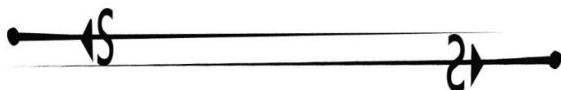
STANDUL DE POEZIE**Teodora Pascale**

În târgul unde zâmbetul e trist
Și zilnic are loc o tragedie,
Au stand cu vise roz și poezie
O poetesă și-un epigramist.

C-un aer ludic, fină prozodie,
Poemele scot capul optimist,
În târgul unde zâmbetul e trist
Și zilnic are loc o tragedie.

Decorul e sărac, minimalist,
Dar versul are propria magie
S-alunge răul - deci, în teorie,
Poetul poate fi un exorcist

În târgul unde zâmbetul e trist.

TERAPIE PRIN UMOR

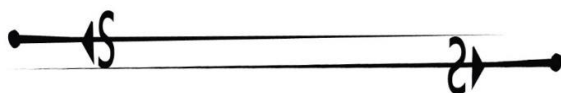
Doru-Mihai Lungescu

De-o bună vreme, nedreptăți ce dor,
Luata-au fost, sever, la baionetă,
De un epigramist și o poetă
Ce cred în terapia prin umor.

Ipocrizia-n haină desuetă,
Să-și tempereze firul curgător!
De-o bună vreme, nedreptăți ce dor,
Luata-au fost, sever, la baionetă.

Războiul nu va fi defel ușor,
Năravul are fițe de vedetă,
Dar ei dețin o magică rețetă
Și-n versuri vor trata, în mod sonor,

O vreme, nedreptățile ce dor!

GHINION ÎN "DRAGOSTE"

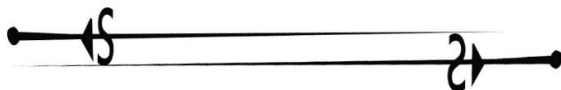
Teodora Pascale

M-a săgetat dorința pân' la splină
Când te-am zărit pe Strasse, prin vitrină
Și se zbătea a fluturilor tagmă
Ăcolo, în stomac, sub diafragmă.

Decisă, am pătruns în prăvălie,
Cu pas zglobiu și simțurile-n vrie,
Căci m-ai atras, o spun, ce tura-vura,
Precum magnetu-atrage pilitura.

Când pielea ți-am atins ușor, timidă,
Din roz bombon am devenit lividă -
Un coup de foudre m-a lovit, bag seama -
Și te-nșfăcam, de n-aparea infama!

O fufă blondă s-a ivit, cu bonul
Și-a declarat: "Al meu e... Vuitton-ul!"

NU-I MOTIV DE SUPĂRARE

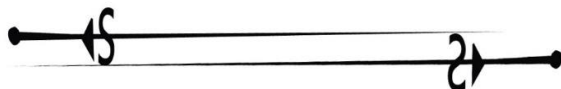
Doru-Mihai Lungescu

Prezent în magazinul cu vitrină,
Când te-a pătruns “dorința pân’ la splină”,
M-a fulgerat o scurtă întrebare:
Blondina asta, ce serviciu are?

Senină, cu poșeta sa iubită,
Porni, pe o alee mai ferită,
Spre limuzina roșie, luxoasă,
Condusă de un tip cu ceafa groasă.

Cum orice dar pe lume se plătește,
Mașina pe-o alee șerpuiește,
Spre un motel, în spate la Unirea,
În care să-și arate mulțumirea.

Pe seară, ca soție-afectuoasă
Pășește, obosită, către casă,
Cu rujul șters, ținuta șifonată
Și parțial sacoșa achitată!

MARATON AMORAL

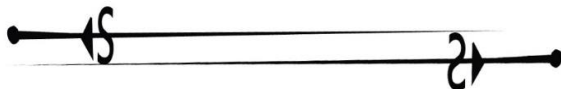
Teodora Pascale

Nu fi tu primul ce aruncă piatra!
E drept că-i tare iscusită loatra
Și, ca în codru, cu mișcări dibace,
Ea băierile pungii îți desface.

Îngăduie să te înfrupți regește
Din nurii ei, apoi te prinde-n clește...
Drept consecință, haine și Vuittoane,
Bijuterii, primește, după toane.

Nu arunca tu piatra! Vine-acasă
De fiecare dată și, duioasă,
Din banii ei, că a luat "chenzina",
Va pregăti iubitului soț cina.

În timp ce el alege-n cramă vinul,
Îl vizitează-n fugă pe vecinul,
Că mâine nu mai poate, c-o să vie
Amantul - cel din prima căsnicie.

SURPRIZĂ AMORALĂ

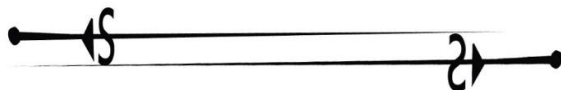
Doru-Mihai Lungescu

Eu nu arunc, de felul meu cuvinte,
Dar tânăra soție nu-i cuminte,
Când soțul său, energic, pus pe fapte,
Muncește de cu zori și până-n noapte.

E mare profesor la facultate,
De nu-i aici, predă-n străinătate,
Iar în puținul timp pe care-l are,
Conduce-un institut de cercetare.

E serios și are-o teorie:
Plăcerea vine doar din meserie,
Iar celelalte, din păcate-s fumuri,
Ești mai deștept cu țoale și parfumuri?

Din banii strânși, a construit o casă,
În care, pe-o gândire serioasă,
Împins de teoria-i consecventă,
Se va muta la vară.. cu-o studentă!

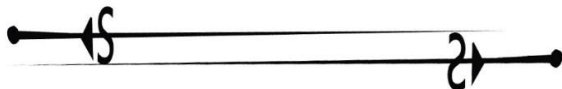
IDOLUL FEMEILOR**Teodora Pascale**

Tu, meșter de cuvinte iscusite,
Bătute pe-ale vieții nicovale,
Turnate-n forme noi, spirituale,
Ai scos din minți cohorte de iubite!

Cu versurile-ți dulci, pasionale,
Hrăneai aceste dive hămesite,
Iar ele se luptau să te incite
La tot mai multe schimburi... culturale.

Azi, însă, ești sătul de romantisme,
Femeile, din drog, îți sunt năpastă,
Nu mai declami sensibil, cu melisme,

Cum s-au ivit, lasciv, din a ta coastă...
Încet, încet, te-au copleșit cinisme,
Reumatismul cronic... și-o nevastă!

IMPRESIA E FALSĂ

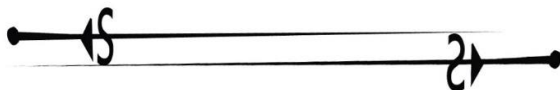
Doru-Mihai Lungescu

Sunt chiar afon la vorbe iscusite,
Dar mă pricep grozav la nicovale,
Sunt inginer la căile navale
Și de pe net iau slove potrivite.

Le-am invitat, cu versurile goale,
Într-un hotel, pe câteva țicnite
Și toate-au reușit să mă irite
Că-mi propuneau doar schimburi... culturale.

De asta mă feresc de romantisme,
Femeile din lumea literară
Sunt doar sofisticate mecanisme,

Iar doamna mea, o fată de la țară,
De-atâtea epitete și "melisme",
S-a dus cu unu-n haină militară.

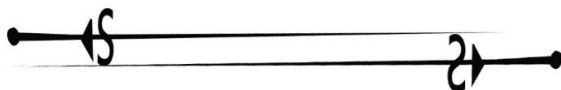
ȘTIRISTA**Teodora Pascale**

Avidă sunt de orice informații
Și cred în "surse", fără să verific,
Cu bârfele deja mă identific,
Știu despre zodii, vip-uri, combinații.

Azi n-am să ies, programul mi-l modific,
Căci am conjuncții proaste-n constelații;
Avidă sunt, de orice informații
Și cred în surse, fără să verific.

Vecinii se întrec să-mi intre-n grații,
Iar eu mă străduiesc să îi edific,
Dar când sar calul și brutal mistific,
La gândul că se prind, am palpitații,

Că prea avidă sunt... de informații.

PSEUDO INFORMATA

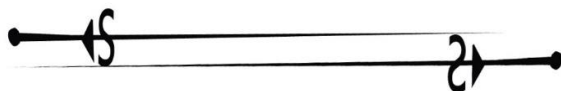
Doru-Mihai Lungescu

Iubito, ești avidă de himere,
Iar “sursele” te mint ori nu le pasă
Că ieri făceam, cu una, “poartă-n casă” -
Iar tu credeai că sunt plecat la bere.

De constelații ești complet distrasă,
În timp ce am relații efemere;
Iubito, ești avidă de himere,
Iar “sursele” te mint ori nu le pasă.

Vecinele au buzele de fiere,
Dar mă atrag, iar vina mă apasă,
Că, devotată, stai cuminte-n acasă
Și-n suflet, ca-ntr-un fagure de miere,

Tu colecționezi, în van, himere.

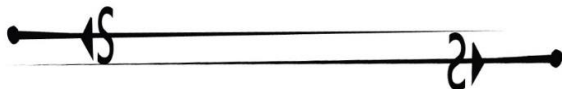
BASME REINTERPRETATE

Teodora Pascale

Te-aștepți să fiu o zână dintr-un vis,
Plutind spre tine dulce, grațioasă;
Mă definești fragment de Paradis,
Ori ciob de lut? Directă... sinuoasă?

M-ai vrea captivă într-un alb cocon,
În care să-ți produc mătase ție,
Ori, mai ciudat, femeie-faraon,
Închisă-n piramida ta, de vie.

Să renunțăm la jocuri de alcov,
Dând dragostei fireasca importanță:
Rămâi, iubite, Zmeul meu gârbov,
Iar eu, a ta sublimă... Baba-Cloanță!

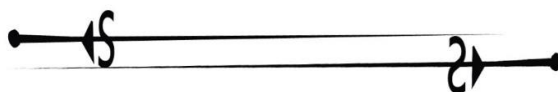
BASME ACTUALE

Doru-Mihai Lungescu

Te văd: un giuvaer într-o casetă
Din sticlă transparentă, izolat;
Arăți, în spațiul strâmt, ca o vedetă,
Iar pentru tine, multe inimi bat!

În piramidă nu te pot împinge,
Doar în depoul sufletului meu,
Sub talpa ta aş vrea să pot atinge
Senzații tari și forța unui zeu.

Iubirea noastră șanse multe n-are,
Mă iartă dacă-ți par cam desuet,
Din valve te doresc, dar sunt un biet,
Autobuz, iar tu... ești taxatoare!

Ești ultimul romantic... incurabil,
Un menestrel al dragostei eterne,
Căzut în plasa basmelor moderne
În mod stupid și totuși adorabil.

Teodora Pascale

VĂ PLAC POVEȘTILE?

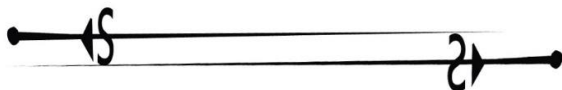
Teodora Pascale

Ce-ar fi o viață fără de povești,
Așa cum e, de fapt, copilăria,
Îți spui, când te lovește nostalgia
Și-ai vrea acele stări să retrăiești...

O Mary Poppins îmi doream a fi
Și să cobor din cer, precum o zână,
Plutind ușor, cu o umbrelă-n mână,
Spre un cămin în care sunt copii.

Iubita Omului de Tinichea
M-am tot visat, să-i fac o bucurie
Și, fără gesturi mari ori vorbărie,
Să-i pun în piept o inimă - a mea.

Când colo, m-am cuplat c-un Vrăjitor
Din Oz... nu-s Mary Poppins, ci badantă,
Iar, per total, declar că-s o perdantă,
De basme, însă, tot îmi va fi dor!

MARY POPPINS ȘI VRĂJITORUL DIN OZ

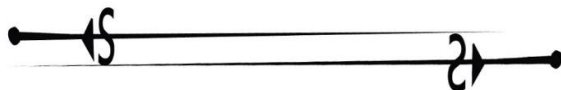
Doru-Mihai Lungescu

Un copilaș, ce ne-a creat o dramă,
Că țipă-n miez de noapte, fără veste,
Iar eu, îl mai injur, ades, de mamă,
S-a pricopsit c-o bonă de poveste.

O Mary Poppins, dulce, cu umbrelă,
Înaltă, suplă și la patru ace,
Cu pulpe fine, trase-n acuarelă,
În fine, un bagaj de “vino-ncoace”.

Am “jefuit” o florărie-aseară,
De trandafiri și anemone roz,
Că vreau s-o cuceresc, în cap de scară,
Ca Vrajitorul evadat din Oz.

M-a refuzat cu-n simplu gest de mână,
În timp ce țâncul, cu plămâni de-o tonă,
Zbiera, să-mi demonstreze că-i în “vână”;
Așa că azi, am să-l injur... de bonă!

NANI, NANNY

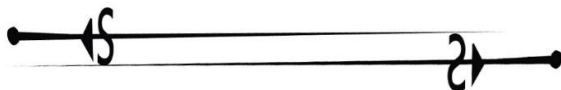
Teodora Pascale

Ai zero șanse... Mary-i opărită
Cu ciorbele și suflă și-n iaurt,
Dar e normal că te-a luat din scurt:
Nu știi să duci femeia în ispită!

De altfel, sus-numita demoazelă
E-n vorbă, de mai bine de un an,
Cu-n șmecher, pe-al său nume, Greucean,
Ce îi tot schimbă spițe la umbrelă.

Eroi ca Batman, Spiderman, dau șpagă,
Se zbat să-și lase pruncii-n grija ei
Și, la pachet cu micii derbedei,
Să fie educați, cu normă-ntreagă.

Așa că n-o lua cu binișorul,
Ci, hotărât, arată-i că o placi
Iar, dacă ești potent și ai pitaci,
Probabil că, o vreme, nu-și ia zborul.

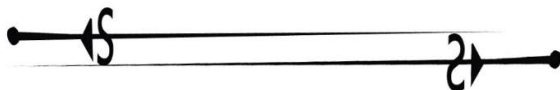
CU MARY TREABA-I DELICATĂ **Doru-Mihai Lungescu**

Am abordat o strategie nouă,
Pe Mary negreșit s-o cuceresc,
În stilul meu total cavaleresc,
Îi scriu mesaje, noaptea, pe la două.

Am povestit cu multă veselie,
De Domn' Perucă, tipul amuzant,
Sau Doamna Prună, cu umor picant,
Și chiar de Domnișoara Ciocârlie.

Când am simțit că-i bine prinsă-n plasă,
I-am dat o întâlnire-n Cișmigiu,
Cu patru vioriști, la ceas târziu,
Să fie atmosfera mai voioasă.

Dar ce să vezi, -sunt martori lăutarii-
O fată cu obrazul colorat,
S-a prezentat cu-n timbru alterat:
"Sunt Mercedesă, mă trimise Mary!"

ULTIMA ȘANSĂ

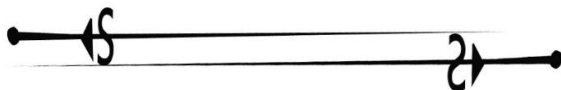
Teodora Pascale

Ești ultimul romantic... incurabil,
Un menestrel al dragostei eterne,
Căzut în plasa basmelor moderne
În mod stupid și totuși adorabil.

Îți spun că Mary - știu că rana doare,
În timp ce-o așteptai, s-o faceți lată,
Smulgea, sfios, cu-n Harap-Alb, salată,
Chiar din Grădina Ursului, se pare.

În drum spre tine, a greșit adresa,
Ba a călcat și strâmb (doar cu piciorul)
Și te-a sunat să-ți ceară ajutorul,
Când tu dansai tangou cu Mercedesă.

la tot ce-a fost ca simple anecdote:
De vrei să "guști" din formele-i celeste,
Ca Hänsel și cu Gretel, din poveste,
Să îi presari cărarea... cu bancnote.

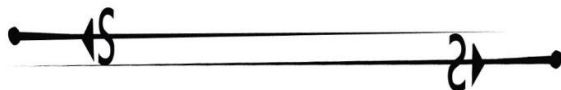
O NOUĂ ȘANSĂ **Doru-Mihai Lungescu**

Sunt ultimul romantic... incurabil,
La două nopți escaladez balcoane,
Dansez cu dive-n marile saloane,
Și le plătesc de-a dreptul rezonabil.

Cu Mary am dorit să-mi caut rostul,
Dar un "harap" o duse la pădure,
O ditamai "salată" să-i procure,
Iar eu în soare, o aștept ca prostul.

M-am răzgândit și-am împânzit ograda,
Cu Euro (de care-i obsedată),
Să o atrag și, m-am trezit deodată,
În pragul meu cu... Albă ca Zăpada.

Cum nu e chip să mă dezbar de viciu,
Și-n basme sunt prințese cam o sută,
Iar toate au nevoie de valută...
De mâine-mi iau al doilea serviciu!

SONET CU IZ... ELECTORAL

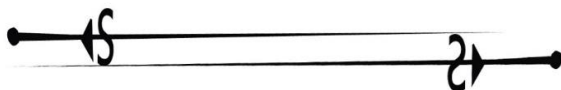
Teodora Pascale

Iubirea noastră-i de telenovelă:
Ne-am întâlnit în parc, întâmplător,
Pe când se scutura un norișor,
Iar tu mi-ai dat fularul și-o umbrelă.

În vorbă am intrat apoi, ușor,
La un bistrou - cu mici și o franzelă,
Ți-am povestit de mine, că-s fidelă
Și caut un filotim protector.

Mi-ai spus că din pomeni electorale
La mitinguri, un rost ți-ai închegat,
Că mă dorești - ce mai la deal la vale

Și-mparți cu mine tot ce-ai adunat:
Găleți, umbrele, pixuri și parale,
Deci... să-mi aleg cadoul preferat.

SONET CU IZ... PARTIDIC

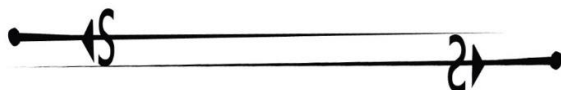
Doru-Mihai Lungescu

Cum bat la geam averse tropicale,
I-am dat s-aleagă darul preferat
Iubitei, că de ani am adunat,
Umbrele din pomeni electorale.

Culorile de stânga le-a blamat,
Nuanțele de dreapta-s triviale,
În centru stă, cu teorii formale,
Un eșalon subtil manipulat.

Când s-a oprit, cu fața obosită
Și spre ieșire s-a retras domol,
Timidă, cu privirea mulțumită,

Alese din cuierul de pe hol,
O pelerină veche, ponosită,
Pe spate cu-n neutru: "Fuck you all"!

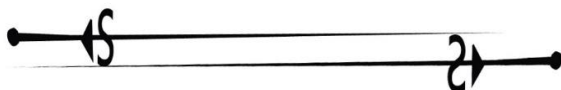
SONET DE SENECTUTE**Teodora Pascale**

Purtăm în piept iubiri de buzunar -
Atât ne-a mai rămas, la vârsta noastră;
S-a domolit pornirea cea buiastră,
Mai ține doar cât scaperi un amnar.

O escaladă astăzi, pe fereastră,
Să-mi furi o sărutare, ori un dar
Să îmi strecori, e, practic, un calvar:
Mai bine-mi lași pe prag o floare-albastră!

În schimb, nu vom uita să fim copii,
Iar să visăm frumos ne facem vreme
Și ne contrăm cu viața, zi de zi,

Sperând că vom fenta orice probleme,
Că Ultimul Moment ne va găsi
Strânși unu-ntr-altul, recitând poeme.

SONET CASNIC

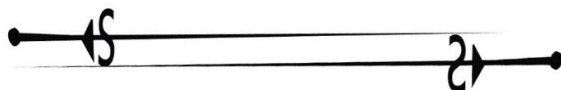
Doru-Mihai Lungescu

Purtăm, în piept, iubiri și-n buzunar,
Bancnota ce ne ține împreună,
Cam douăzeci de zile într-o lună,
Lipiți, cu trup și suflet, de-un pahar.

Femeia ce iubirea-mi încunună,
De ziua sa-și dorește, în zadar,
O floare și-un sărut, atâta doar
Și eu, măgarul, i-am cerut arvună.

Ades, aducem vorba de copii
Și-o lacrimă coboară de sub geană,
Dovada unor sentimente vii

Ce nasc în noi speranța simultană
Că, poate-n doi, mai lesne vom răzbi,
Purtați de val... o nouă damigeană.

SONET PE(STE) PICIOR IAMBIC

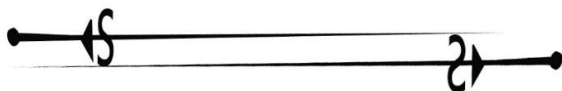
Teodora Pascale

Mă-mbrățișezi cu rime desuete,
Sperând să-mi iei, prozodic, piuitul;
În treacăt spus, ating tangent zenitul
Când mă atingi, lasciv, pe epitete.

Poetic știi că tu îmi ești ursitul;
Deși mă-nțepi în fabule, pamflete,
Cu lirica mă scoți din minți, poete -
Tânjesc să-mi fii, într-un poem, iubitul.

Mi te strecoari în suflet prin cezură
Și, posesiv, mă prinzi în paranteze,
Ăfirmi că-n diatribe sunt o dură,

Că prea jonglez cu verbe, diateze...
Dar când îmi pui metafore în gură,
Nu-ți mai rezist și știi ce-o să urmeze!

SONET DE LĂMURIRE

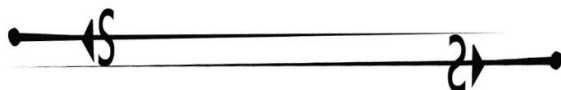
Doru-Mihai Lungescu

Tu ai în cap rondeluri și sonete,
Străine-ți sunt spălatul și gătitul,
Dar ții de ani de zile infinitul
Trăirilor, captiv în epitete.

Normal că literar îți sunt ursitul,
Ți-am finanțat o mie de pamflete,
Ești cea mai mare divă în gazete,
Iar mie-mi spun vecinii, “trogloditul”!

Se joacă șase plozi în băătăură,
Si tu mă vrei din nou în paranteze?
Copiii nu-s o plantă de cultură,

Ți-o spun deschis, nu vreau să te șocheze:
De n-o s-avem nimic de pus în gură
E vai de versul tău ce-o să urmeze!

Iubirea noastră șanse multe n-are,
Mă iartă dacă-ți par cam desuet,
Din valve te doresc, dar sunt un biet,
Autobuz, iar tu... ești taxatoare!

Doru-Mihai Lungescu

SONETUL BURLACULUI PROFESIONIST

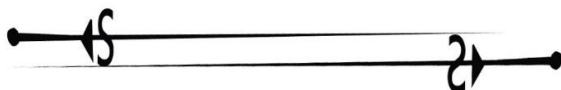
Teodora Pascale

De-o viață "cavalerul de onoare",
Statutul său e de nezdruncinat
Și, chiar de a chelit și-i cam ridat,
Cu el, o nuntă-i mai strălucitoare.

Nu pare-a fi, de sarcini, excedat:
Cu doamnele-i amabil din născare,
Flirtează, prins în dans, cu fiecare
Și pe mireasă-o are de "furat"...

Pătat cu ruj pe guler, de la "fete",
În zori revine-acasă, obosit -
La baie-s haine, budigăi, șosete,

Prin living e murdar și e ticsit.
Înjură soarta-i de holtei, cu sete,
Spunându-și: "Mă însor, s-a isprăvit!"

SONETUL FOSTULUI BURLAC

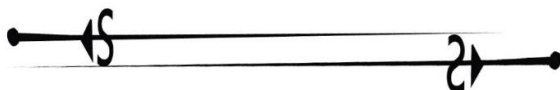
Doru-Mihai Lungescu

Cu fața-n mâini, atinsă de paloare,
Privește nunta-i foarte zdruncinat,
Un mire care s-a recomandat,
Mereu, doar “cavalerul de onoare”.

Din muzele pe care le-a vânat,
S-a pricopsit cu una oarecare,
Lăsată, neglijent, cu burta mare,
La o beție-n seara de Ignat.

Adio anturaje și terasă;
Când vine de la slujbă tracasat,
Gătește, spală, mătură prin casă,

„Incubatorul” țipă ne-ncetat
Și gândul depresiv îl tot apasă,
Că marele burlac... s-a “măritat”!

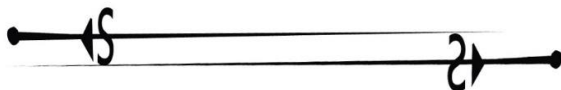
RONDEL PRIMĂVĂRATIC**Teodora Pascale**

Un martie vesel mă-nțeapă în piept
Când vrea să îmi prindă, grăbit, mărtișoare -
Coșari, buburuze, trifoi și o floare,
Iar eu, încântată, surâd și accept.

Natura revarsă în lume culoare,
Explozii de muguri pe ramuri aștept,
Un martie vesel mă-nțeapă în piept
Când vrea să îmi prindă, grăbit, mărtișoare.

Armata de fluturi spre mine îndrept,
În roiuri zglobii ce vestesc o schimbare,
Mi-e dor de furtună, de ploaia cu soare,
Dar ploaie de gloanțe refuz... e inept

Când martie, vesel, mă-nțeapă în piept!

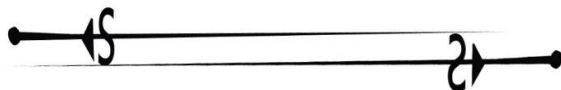
SPERANȚE**Doru-Mihai Lungescu**

Din iarnă m-apasă un gând inocent,
Că n-am cumpărat, câte-aș vrea, măștișoare,
Când martie scoate pe-alei domnișoare,
Și eu, din privire, le sorb indecent.

Să fie coșar, un trifoi sau o floare?
Mi-e greu să aleg și devin reticent,
Din iarnă mă scoate un gând inocent,
Că n-am cumpărat, cât aș vrea, măștișoare.

Cu șnurul mă port ca un doctor docent:
Să-l pot agăța cu atingeri ușoare,
Și pieptul s-ating la atâtea fecioare,
Fiicei i-am spart pușculița recent;

Din iarnă mă scoate un gând... delincvent!

DUELUL INIMII FRÂNTE

Doru-Mihai Lungescu

Ești bolnavă de ani, după tipi cu mașini,
Escapade prin bar cu turiștii străini,
Vii acasă în zori cu sacoul pătat,
Mirosind a tutun, a vermut, a păcat...

Spui că lupte se duc doar în inima ta,
Dar privindu-te cred că le-ai dat pe saltea.
Te hrănesc, te alint, dar privirile-ți reci
Mă-nfioară și văd că ți-e gândul să pleci.

Lângă tine, de-un timp și dorințele mor,
Ai ucis pasiuni, într-un vast dormitor.
Mai trăiești, într-un fel, doar în inima mea,
Ca o boală pe veci, inumană și grea.

Ochii tăi violeți cu luciri de cristal,
Rătăciți mă privesc și fioru-i banal.
O regină ai fost, un pastel de culori,
Cât de jos și umil ai putut să cobori!

Nu te las, ești a mea, însă nu mă atragi,
Dar avem amintiri care încă-mi sunt dragi,
Vreau să ai locul tău, într-atât de stabil,
Că de mâine te iau și te duc la azil...!

NU E TOTUL PIERDUT

Teodora Pascale

Da, posed pedigree, sunt felină de soi,
Gheare lungi îmi ascund în pernițele moi.
Port o blană cu stil, mersul meu e cambrat,
O privire-i de-ajuns și am orice bărbat.

Recunosc, în high-life derapaje mai sunt -
Că ratez câte-un salt, e un mic amănunt.
Într-o zi m-am "pierdut" în al tău cartier
Și-am permis ca, un timp, să îmi fii partener.

Te-am lăsat să m-atingi, să te simți și tu zeu,
Iar prin pat ți-am trecut că așa vrut am eu.
Ochii mei fascinau cu un licăr uman
Și-ți plăcea să îți torc, ghemuită-n divan.

Nebunește m-ai vrut și în mod exclusiv,
Dar, gelos, m-ai gonit, cu sau fără motiv.
Înțeleg cum te simți, măcinat de-ntrebări
Cu orgoliul rănit, predispus la negări.

Te iubesc și-ți voi fi iar tovarăș de drum,
Mult prea mult ți-am iertat, deci îți iert și acum.
Voi veni la azil, să fim iar amândoi,
Un bătrân vagabond și-o felină de soi.

O PLANETĂ DE VIS

Doru-Mihai Lungescu

Sunt foarte fericit și pus pe glume,
Că lumea a uitat de supărare,
Popoarele sunt pașnice și-anume,
Au renunțat de mult la înarmare,
Căzut-au dictaturile-n uitare,
Pe noii lideri nici nu-i știm pe nume.

Planeta asta, ce se dă de-a dura,
De zece ori mai mulți o să hrănească,
La gaze, apă și curent, factura,
Se-nghesuie guvernul s-o plătească,
Și îți trimit, cu grăă părintească,
Clătite, lapte, carne, băutura.

Ne exprimăm deschis și fără frică,
Mulțimea face legi și-s unanime,
De vrei să-ți iei tractor, mașină mică,
Ești susținut de fonduri anonime,
Săptămânal primești acasă prime,
De ce să mai muncești, la o adică.

Trăim cu interese împletite,
Străinii zăcămintele nu mai fură,
America și Rusia, unite,
Dezafectează bombele și jură,
C-au renunțat definitiv la ură
Și vor trăi de-a pururi fericite.

Dar vine asistenta de serviciu,
Vă las, așa e viața de ospiciu!

NEBUNUL**Teodora Pascale**

Avui azi parte de o bucurie:
La “Știrea zilei de la ora cinci” -
Ptiu, drace, de deochi să nu îți fie! -
Te-am revăzut, cum te luai în clinici,
Cu doi reporteri puși pe caterinci,
Privind reforma în economie.

Purtai același vechi sacou de piele,
La blugii Levi's, greu de procurat
În “Epoca de aur și zăbrele”,
Exact ca-n seara când te-au “ridicat”
“Băieții buni” și fără de mandat
Și dus ai fost... eu m-am temut că-n stele.

Ai pus tot studioul în mișcare,
L-ai tapetat cu planșe, fel de fel,
Având răspuns la orice întrebare
Și ai conchis că statul paralel
E cel mai odios și dur flagel:
În mâna lui, economia moare.

Se pare că ai deranjat hazardul,
Spunând că stai în “Zona 51”
Și a sosit îndată bodyguardul,
Puternic, mai ceva decât taifunu',
Și te-a luat, căci tu erai nebunu':
“Scuzați, și din ospicii mai sar gardul!”

Nebunul Curții spune adevărul -
Noi otrăvim simbolul vieții, MĂRUL!

ATRAȚIE

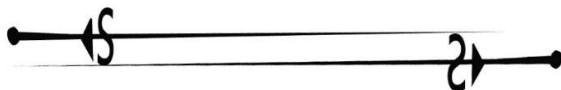
Teodora Pascale

Timid, mi-ai oferit un ghiocel,
Privindu-mă în ochii verzi ca marea -
Am înșfăcat cu mâna dreaptă floarea,
Cu stânga te-aș fi prins, de portofel.

Ți se citea pe față exaltarea,
De parc-ai fi curtat un top-model -
Timid, mi-ai oferit un ghiocel,
Privindu-mă în ochii verzi ca marea.

Venitul tău, mi-ai spus, e bunicele,
Ai strânse legături cu guvernarea
Prin rude, ce-ți acordă finanțarea -
Subit, îmi pari simpatic, frumușel,

Când îmi oferi, timid, un ghiocel.

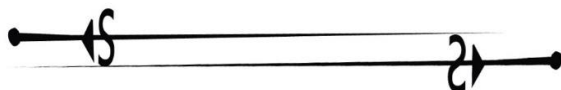
SURPRIZE**Doru-Mihai Lungescu**

Ți-am oferit stângaci un ghiocel,
Alături de iubirea-mi nesfârșită;
Ai acceptat, c-o mină fericită
Și ne-am oprit o noapte la hotel.

A doua zi ți-pai, înnebunită,
Că n-am nici o lăascaie-n portofel,
Și vei rămâne doar c-un ghiocel,
Alături de iubirea-mi nesfârșită.

M-ai alungat cu vorbe de oțel
Și te-ai fălit, de-a dreptul îndârjită,
Că ai un soț cu mintea instruită
(De altfel și nevasta mea-i la fel!)

Ce multe poți să faci... c-un ghiocel!

Timid, mi-ai oferit un ghiocel,
Privindu-mă în ochii verzi ca marea -
Am înșfăcat cu mâna dreaptă floarea,
Cu stânga te-aș fi prins, de portofel.

Teodora Pascale

POVESTE CU COARNE

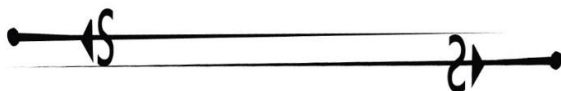
Teodora Pascale

Se vrea bărbatul cerbul carpatin?
Atunci, e musai să-și aleagă ciută,
Dar, cum sunt multe și e în derută,
Le boncăne pe toate, clandestin.

Ar accepta să rumege cucută
De dragul damei cu piciorul fin.
Se vrea bărbatul cerbul carpatin?
Atunci, e musai să-și aleagă ciută.

Se-apropie, de crupa ei, puțin,
Ea freamătă, în vraja lui, pierdută...
N-ai crede că-n ființa asta mută
Stă pitulat un demon libertin.

Se vrea, bărbatul, cerbul carpatin!

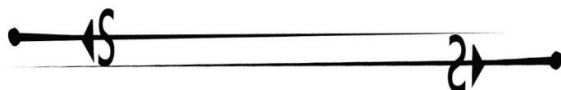
IPOCRIZIE**Doru-Mihai Lungescu**

Femeia e un diavol mititel,
Ce urmărește-n viață bunăstarea;
Afecțiunea sinceră, candoarea,
Sunt amăgiri, ea are-un singur țel.

Te va trata cu toată nepăsarea
Și sufletu-i rămâne paralel,
Femeia e un diavol mititel,
Ce urmărește-n viață bunăstarea.

Când i-am propus un mariaj model -
Sunt serios și nu-mi pătez onoarea -
Mi-a garantat că și-ar găsi chemarea,
Ca... văduvă la mine în castel.

Femeia e un diavol mititel.

DE BUNA VESTIRE

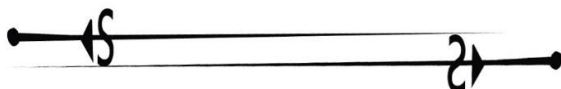
Doru-Mihai Lungescu

S-a dat la pește, iarăși, dezlegare,
E douăzeci și cinci în calendar,
Iubita-mi cere păstrăv la grătar,
Din heleșteul de la Piața Mare.

Ajuns aici, mi-a fost atât de clar,
Că va urma o lungă așteptare,
S-a dat la pește, iară, dezlegare,
E douăzeci și cinci în calendar.

Am revenit acasă cu o floare
Și am găsit-o goală în budoar,
Cu cel mai bun amic al meu - pescar,
Ce i-a adus o știucă răpitoare...

S-a dat la pește, iară, dezlegare!

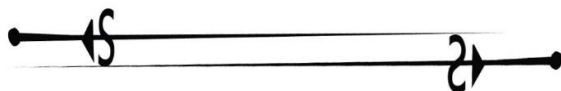
MINUNI DE BUNA VESTIRE**Teodora Pascale**

Iubite, mă acuzi de rea-credință,
Nu știi ce s-a-ntâmplat în dormitor,
Că, din acvariu, azi, un peștișor,
Mi-a spus că-mi îplinește o dorință!

A motivat că s-ar simți dator -
I-am dat atâta hrană, locuință...
Iubite, mă acuzi de rea-credință,
Nu știi ce s-a-ntâmplat în dormitor!

Cum n-am crezut că este cu putință
Să aibă însușiri de vrăjitor,
În bunul tău amic, uluitor,
S-a transformat, cu mare ușurință...

Nu fi prostuț, că nu-i cu rea-credință!

NUNTĂ CU DAR

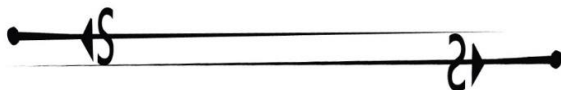
Teodora Pascale

La nunta fără lăutari
Se mîncă și e veselie
Că băutura-i temelie,
Iar mirii noștri-s bugetari.

O fi mireasa cam purie,
Da' are-n teșcherea biștari;
La nunta fără lăutari
Se mîncă și e veselie.

Azi, mirele-i pe caii mari:
Ca dar, nuntașii, cam o mie,
Îl vor vota la primărie,
Că-i dintre cei mai buni... șpăgari

La nunta fără lăutari.

NUNTA MUTĂ

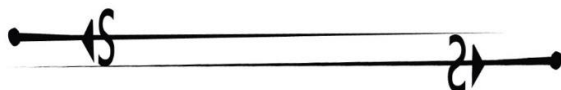
Doru-Mihai Lungescu

A fost cândva o nuntă mută,
Dar azi e full de lăutari
Că mirii-s pui de bugetari,
Ce-așteaptă darul în valută.

Sosesc în valuri nume mari,
Prin tot orașul se discută,
A fost cândva o nuntă mută,
Dar azi e full de lăutari.

Mireasa, poamă cunoscută,
A dispărut - sunt scene tari -
Cu trei sacoșe de dolari
Și tuciuriul cu lăută...

Acuma chiar e nunta mută!

ÎNTÂI PRIER ÎN CARTIER

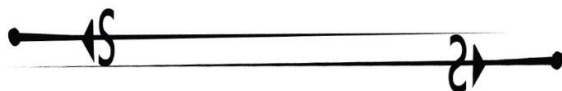
Teodora Pascale

Ce zi frumoasă, parcă-i sărbătoare!
Azi am urmat preceptele creștine,
Făcând o faptă bună pentru tine:
M-am înnoit, din cap pân' la picioare!

Am cumpărat rochițe și botine
Din cardul tău - făcui și programare
La hairstylist, masaj și unghioare
Și mi-am luat cerceii cu rubine.

Cât pe aci să am și-o aventură:
La bordul unei Porsche dichisite,
Vecinul mi-a strigat să dăm o tură,

Că look-ul meu îl duce în ispite.
Ai leșinat? Am dat și eu din gură,
Uitași că azi e-întâi april, iubite?

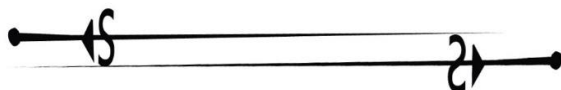
DE 1 APRILIE**Doru-Mihai Lungescu**

M-a păcălit nevasta că dezvoltă,
Pe la serviciu, nu știu ce lucrare
Și ea, la Mall, cu totul dezinvoltă,
S-a primerit cu țoale de valoare.

Știam că nu sunt fonduri de la mine,
Frumosu-i șef, ce o iubește-n taină,
I-a dăruit bonom, să-i fie bine,
Ceva bănet și o brățară faină.

Așa că ieri, din geanta-i dichisită,
Când admira prin curte reliefurile,
I-am tras un card, am mâna iscusită,

Să-mi fac și eu pe la terase cheful,
Cu tânăra și dulcea mea iubită.
Ne-am păcălit frumos, trăiască șeful!

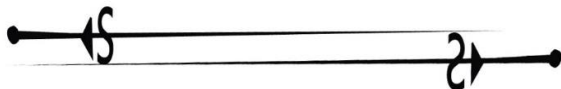
RĂPIRE MODERNĂ

Doru-Mihai Lungescu

Femeile-s plecate să lucreze,
A mai rămas acasă una Lina,
Pe care a răpit-o cu mașina
Un individ ce vrea s-o violeze.

“Ne vom opri în câmp și, cu motorul
Pornit, că-i încă foarte frig afară,
Te voi iubi frenetic, de cu seară
Și până se golește rezervorul”.

“Frumosule, o să-mi accept destinul,
Dar e păcat să hotărăști în pripă,
Te rog să intri la Petrom, o clipă
Și pun eu bani, să-i faci mașinii plinul!”

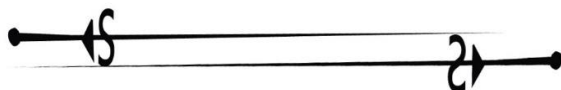
ARMONIE CASNICĂ

Teodora Pascale

Nici soarta lui Dorel nu e ușoară,
Șomer, cu soacra-n casă și-un bambino,
O ține într-un soi de “du-te, vino”,
Că soața are slujbă pe “afară”.

Chiar dacă-n sat aude verzi și-uscate,
Că-i tras în piept, muierea ar fi poamă,
El, relaxat, nu vede nicio dramă,
Cât mama-soacră e în tot și-n toate.

Când merge, rar, la service cu mașina,
Dar numai dacă soacră-sa îl lasă,
Își schimbă garnitura la chiulasă
Și se iubește în Trabant cu Lina

A fost cândva o nuntă mută,
Dar azi e full de lăutari
Că mirii-s pui de bugetari,
Ce-așteaptă darul în valută.

Doru-Mihai Lungescu

FĂRĂ PERECHE

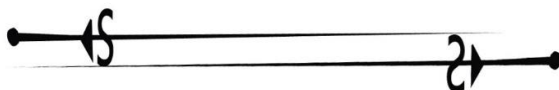
Teodora Pascale

Sătulă să tot fac alegeri proaste,
Iar în amor să fiu dezamăgită,
Am vrut să știu din ale cărui coaste
Mă trag și mi-e perechea potrivită.

Clarvăzători, faimoase vrăjitoare,
M-au “aburit”, iar punga îmi e goală,
Dar nu disper, există rezolvare:
Inteligența Artificială!

I-am scris ce așteptări am de la viață:
De farmecele mele senzuale
Și aptitudini certe de-a fi soață,
Exclud “lipeli” pretins consensuale!

Cer derogare pentru adultere,
Vreau vilă, trei mașini, și contul plin...
I.A. își spuse punctul de vedere:
“Te potrivești doar cu... un babuin!”

CÂND O CAUȚI...!

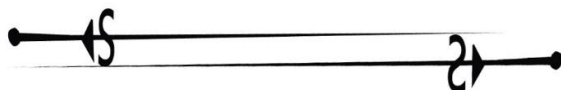
Doru-Mihai Lungescu

Iubita mea, de-o bună vreme-ncoace,
Mă pipăie la coaste îndârjită,
C-ar vrea să știe, gândul nu-i dă pace,
De-i sunt sau nu perechea potrivită.

Demersul a-nceput să mă irite:
Cu firea-i dominată de contraste,
Mă tem, în cercetările pornite,
Să nu fi pipăit și alte coaste.

S-a înhăitat c-un grup de vrăjitoare,
Doar ele pot găsi, că au putere,
Un fraier care-i pune la picioare
Averea, tolerându-i adultere.

Aseară a venit cam bosumflată,
C-ar fi făcut-o "neam de babuin",
Un tip, I.A... de-o să-l găsesc vreodată,
Îi dau, degrabă... un butoi cu vin!

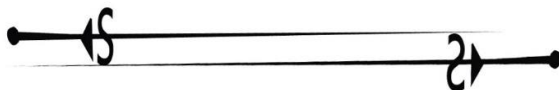

TE ECLIPSEZ?**Teodora Pascale**

Tu, ba m-alinți și mă compari cu Luna,
Ba mă respingi și mă condamni, în lipsă
Și-mi cauți nod în papură, întruna,
C-aș fi provocatoare... de eclipsă.

Spui c-am blocat accesul către Soare
Și am ținut în beznă Omenirea
Malefică, precum o vrăjitoare
Ce ți-a răpit, în mod ocult, iubirea.

Ameninți c-ai citit și horoscopul,
Iar fără tine, soarta-mi va fi sumbră;
Eu tac și-aștept să treacă iar potopul,
Să te ascunzi în conul meu de umbră.

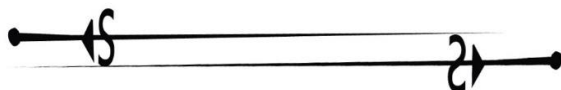
L-A ECLIPSAT!

Doru-Mihai Lungescu

Vecinul e de-o vreme la cuțite
Cu splendida și tânăra-i soție,
Că nu-i mai dă parale să achite
Ce-a consumat la bar, pe datorie.

În umbra ei, nici gând să mai trăiască,
Posedă energii de vrăjitoare
Și-n inimă-i pulsează praf de iască,
Dar eu, discret, i-am oferit... o floare.

Iar când pornește el, cu fața sumbră,
La cârciumă să își aline chinul,
Mă infiltrez în "conul ei de umbră" -
Ooo..., ține-mi Doamne, supărat, vecinul!

ELECTORALĂ

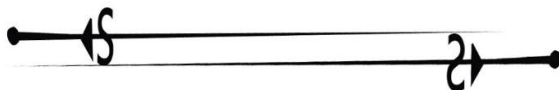
Doru-Mihai Lungescu

E mare tevatură la partide,
Pornesc la vot pe liste cumulate
Și-s multe neamuri (proaste) supărate,
Că nu le ies pornirile cupide.

Progres, reformă, pace, unitate,
Sunt vorbe simple, goale și stupide,
E mare tevatură la partide,
Pornesc la vot pe liste cumulate.

Pe lângă lideri, absolut perfide,
O groază de amante îmbuibate,
Ca să rămână-n schemă agățate,
De astă seară au rămas gravide...

E mare tevatură la partide!

TOT ELECTORALĂ

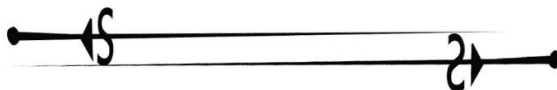
Teodora Pascale

Vin iar alegeri, se-nnoiește Statul,
Sunt vremurile lui “ucigă-l toaca”,
Aleșii vor un loc mai bun la troaca
Din care vor hali întreg mandatul.

Pe ici, pe colo, or să schimbe placa,
Același este, însă, candidatul;
Vin iar alegeri, se-nnoiește Statul,
Sunt vremurile lui “ucigă-l toaca”.

Și senatorul, dar și deputatul
Vor mulge (țărișoara asta) - vaca,
Iar noi, ca fete bune din Apaca
În plin extaz, vom accepta stigmatul...

Vin iar alegeri, se-nnoiește Statul!

SOACRA IDEALĂ

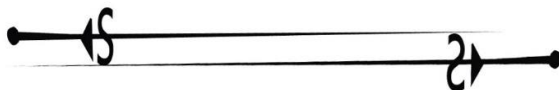
Teodora Pascale

Sunt wonder woman, de trei ori femeie,
Soție, mamă, soacra cea mai cea,
Să mă descrii de-s bună ori sunt rea,
Consumi în van hârtie și condeie.

Aduc puțin și cu Șeherezada:
Bărbați, o mie unu-am încercat,
Pân' l-am găsit pe cel mai adecvat
Să procreez... feciorul mi-e dovada!

Am fost, ca mamă, foarte protectivă,
Cu școala, munca, nu s-a omorât
Mașină, casă, i-am dat eu, atât
Că și-a ales drept soață tot o divă.

Mi-e dragă, chiar de cred că-i o șerpoaică
Alunecoasă, dulce, prefăcută
Și-n vreme ce-i presar în ceai cucută,
Ea îmi strecoară-n ceașcă șoricioaică.

NEVASTĂ AMBIȚIOASĂ

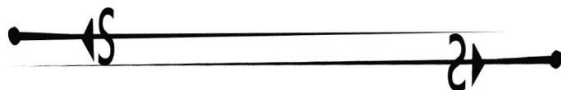
Doru-Mihai Lungescu

Anunțuri la ziar am dat, să vină,
Un scenarist american potent;
Nevastă-mea s-ar vrea, cu-al ei talent,
Pe marele ecran -o eroină.

Se simte Wonder Woman dimineăta,
La prânz Șeherezada iar apoi,
O bună mamă, veșnic în război,
Cu nora care-i otrăvește viața.

Un om de film, gândind la beneficiu,
Ne-a invitat la el în studiou
Și după două ore de platou,
Ne-a dat recomandare... spre ospiciu.

N-a mers cu filmul, doamna vrea la teatru,
Eu însă nu mai pot să mă pronunț,
Deci, mâine voi plăti un nou anunț,
Sperând să dau... de-un mare psihiatru!

MÂNDRIE, NU PREJUDECATĂ

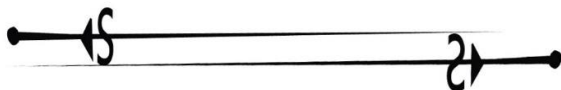
Teodora Pascale

Se duse Ghiță-n zori de zi la muncă,
Purtând în minte, încântat, dovada
Că-i va lipsi enorm frumoasei Rada,
Ce, la plecare-n brațe i se-aruncă.

Din fericire, nu dură calvarul
Și o feri, de sihăstrie, soarta,
Că i-au deschis pe rând, femeii, poarta,
Băcanul, doi vecini și măcelarul.

S-a îmbrăcat, apoi, luându-și zborul,
Să-i dea stuparul miere polifloră,
La spovedit, cu popa, cam vreo oră
Și-n fine, s-o probeze croitorul.

Se-ntoarse omul... la o țuiculiță
Cu Rada lui, cea dulce și nurlie,
Gândi, privind în juru-i cu mândrie:
"Așa nevastă are numa' Ghiță!"

IUBIRE PESTE AMĂGIRE

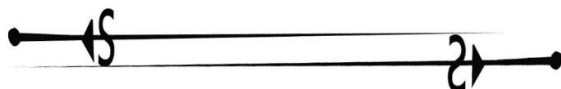
Doru-Mihai Lungescu

Sărmanul Ghiță, pleacă-n zori la muncă
Și draga lui soție cu stuparul,
Băcanul, doi vecini și măcelarul
În brațele iubirii se aruncă.

A dat o fugă să mai scrie-o filă,
Cu preotu-n altar, pe-un colț de masă,
Dar, ghinion, în drumul către casă,
Tramvaiul a lovit-o fără milă.

Se învârti a timpului roțiță...
Iubiții n-au adus măcar o floare
Și în spital, cuprins de-ngrijorare,
La căpătâi i-a stat sărmanul Ghiță.

De-atunci își duc în fericire traiul,
Și Rada-i mulțumește-n pietate,
Lui Dumnezeu, că-n marea-i bunătate,
I-a scos în cale, cu noroc... tramvaiul!

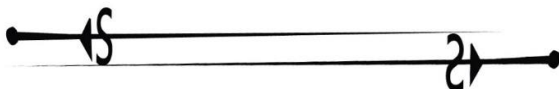
DE-ALE... MUZICII**Teodora Pascale**

În bunele-mi intenții nu prea crezi,
Ți-nchipui că flirtez cu alt bărbat,
Într-un duet mai bine orchestrat...
Ciupește-mă de strune și-ai să vezi!

Degeaba cu un lied m-am aparat
Și trei sonate - încă oscilezi,
În bunele-mi intenții nu prea crezi,
Ți-nchipui că flirtez cu alt bărbat.

Ai acceptat, în fine, că falsezi
Și-n gama ta eu cânt, cu-adevărat,
Că partitura nu am încurcat...
De iar începi, să știi c-ai să mă pierzi,

În bunele-mi intenții de nu crezi!

DE-ALE VIEȚII

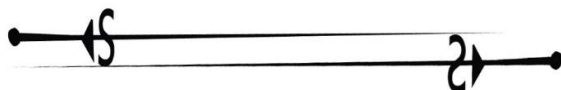
Doru-Mihai Lungescu

Femeia e profet adeseori,
A mea, când vine vorba de bărbați,
Visează noaptea unu-doi ciudați,
Și vine-a doua zi cu-n braț de flori.

Câțiva din ei, extrem de educați,
I-au dat cadou un card, de sărbători,
Femeia e profet adeseori,
A mea, când vine vorba de bărbați.

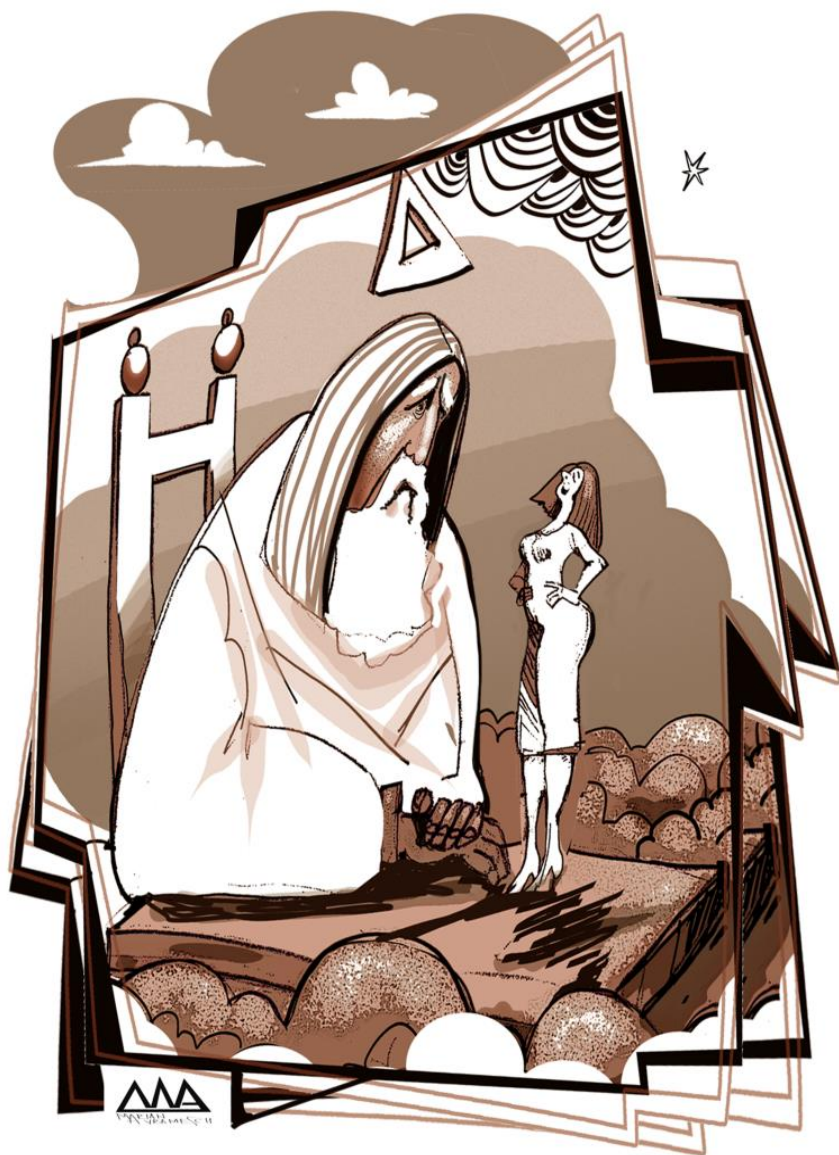
Nu-i loc în marea-i artă, de erori,
Mi-a zis că, de ursită ajutați,
Vom fi cu înc-un suflet mai bogați...
Și ne-am trezit cu soacră-mea, în zori...

Femeia e profet, adeseori!

Sătulă să tot fac alegeri proaste,
Iar în amor să fiu dezamăgită,
Am vrut să știu din ale cărui coaste
Mă trag și mi-e perechea potrivită.

Teodora Pascale

ÎNȚELEGEREA

Teodora Pascale

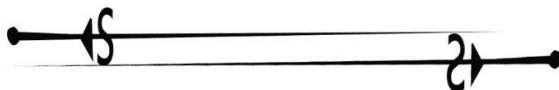
De ce te plângi că mi-ai căzut în gheare,
Că nu-i amor, ci doar manipulare
Și te-am răpit din raiul tău ascetic?
Nu te-am sedus, tu ai venit, bezmetic,

Precum un fluturaș, atras de lampă,
Vrăjit de strălucirea mea de vampă
Te-ai fript cumplit, Mi s-a livrat o știre
C-ai fi, de fapt, un “zburător” subțire,

Iar nimfe părăsite îmi declară
Că ai coconi bastarzi, de astă-vară.
Renunță, deci, la trucuri virginale
Și hai s-atingem chestii uzuale,

Cum ai jurat că te dezbari de rele,
Să-mi poți intra mai lesne pe sub piele,
Sau cum de mână, chiar în primărie,
Ai zis că ești al meu, o veșnicie...

Eu ți-am șoptit: “ai liber la ispite,
Dar la butoane sunt doar eu, iubite!”

SOLUȚIA**Doru-Mihai Lungescu**

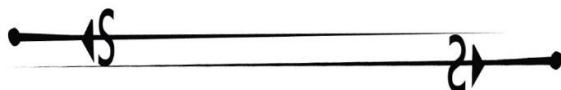
Ne-am cunoscut în bar, la păcănele,
Și după șase-șapte păhărele,
Cuprinși de energie amoroasă,
Ne-am „curentat” în patul meu de-acasă.

Luat pe sus de-atâta bucurie,
În două luni semnam la Primărie,
Nebănuind că „sfânta unitate”
Mă despărțea de bar și libertate.

Uitate sunt „înalte” idealuri,
Ieșiri, amici, beții, femei, localuri,
Că-mi deturnează-n permanență scopul
Aspiratorul, cratița și mopul.

Dar am găsit un șiretlic simpatic:
Să pot scăpa de traiul meu apatic
Și să-mi devină iarăși viața plină,
I-am cumpărat nevestei o mașină.

De fapt, o mașinuță cu jetoane,
Că-i place mult să fie la butoane!

SONET DESPRE MIEI

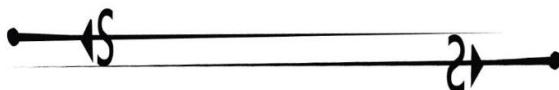
Teodora Pascale

Cu daună totală-n portofel,
Vin iară sărbătorile Pascale;
În galantar, pe-un miel azi dai parale,
Cât valora, pe vremuri, un șeptel.

Friptură, drob, un cozonac, sarmale
Și-un chil de vin cu gust de antigel
Te costă cât o masă la castel,
Apoi, o lună vei doini a jale.

De vrei, pe criza asta, să te-ndopi,
"Pe gratis", c-un vin bun și carne macră,
E cazul să ascuți și tu de popi,

Să fii mai concesiv cu lumea acră,
Securile războiului să-ngropi,
Mergând s-o vizitezi pe mama soacră.

SOLUȚIE DE PAȘTE

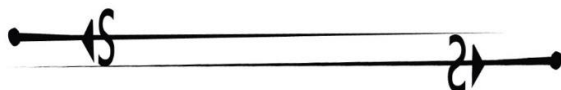
Doru-Mihai Lungescu

De Paște voi rămâne fără miel,
În piață-i crește prețul ca la Bursă,
"Scăpat" de oi, ciobanul pleacă-n cursă
Pe-un TIR de marfă, ultimul model.

A dat și stâna, i-a șoptit o sursă
Că o să vândă statul paralel,
Străinilor, în taină - ce mișel! -
Pământ, păduri și ultima resursă.

Și cum nu pare-un lucru temporar,
Iar datorii într-una se adună,
Voi ajusta periplul culinar,

La ouă, brânză, vin, ceva de prună,
Macriș, o ceapă verde, un mărar
Și mușchuleț din garnița străbună.

LOVE STORY LA ȚARĂ

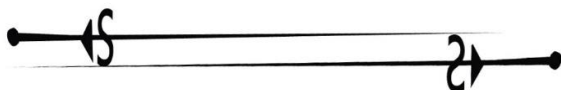
Teodora Pascale

M-am dus chitită azi la sindrofie,
Să cuceresc un politician
Cu farmecul meu frust, venusian,
În scop de măritiş, că sunt purie.

Am prins în gheare unul, grobian,
Burlac - un candidat la primărie
Şi-am fost o graţioasă companie,
În timp ce se-ndopa ca un curcan.

A-ngurgitat şi câteva pahare
Privind spre mine tandru şi viril...
Cred că-mi va pune “marea întrebare”!

Aşa a fost... Îmi zise cam febril,
Zgârmându-şi dinţii rari c-o scobitoare:
“Mă doare fierea. N-ai un colebil?”

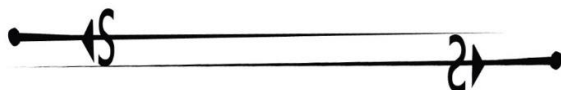
LOVE STORY LA ORAȘ Doru-Mihai Lungescu

Vecina mea, înaltă de statură,
Picioare lungi, obrații colorați,
Cu doi copii acasă-nfomețați,
În rest, o prestatoare pe centură,

S-a infiltrat, împinsă de gealați,
La un banchet (mâncare, băutură),
Pe lângă unul șmecher, tare-n gură,
Din cei în vârful țării cocoțați.

-Matei, -s-a prezentat cu vocea groasă-
Ministru peste foarte mulți netoți,
Sunt om cinstit, cu fire credincioasă...

Iar ea, văzând că-i rost să "frigă" hoți:
-Sunt Ildiko, amabilă, de casă,
Și fată mare. Garantează toți!

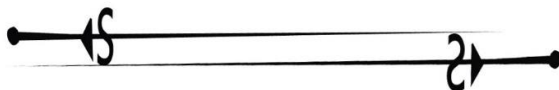
APICOLĂ
Teodora Pascale

Bărbatu-i borcanul cu miere
La care pofteste-o femeie
Și-ar vrea, în cămară, sub cheie,
Să-l guste doar ea, cu plăcere.

Cedând, a lui viață se-ncheie:
Frumoase iubiri pasagere,
Leșiri cu băieții la bere,
Vor fi niște vise holteie.

Iar ea, nesătula, tot cere,
Mizând pe un trup ca de zeie,
Ce-aprinde-a iubirii scânteie
Și-un timp, cât "livrează" mistere,

Bărbatu-i borcanul cu miere.

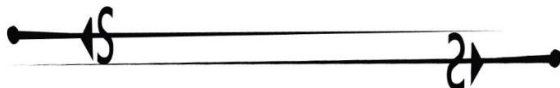
ERMETIC**Doru-Mihai Lungescu**

Femeia e însuși capacul,
Ce-nchide borcanul în care
Bărbatul e pus la păstrare,
Ca-n amfore antice, leacul.

Adesea își face cărare,
-La mierea din el dă atacul,
Când paza slăbește iatacul-,
Vecina, în vârf de picioare.

Nimic nu durează cât veacul,
Tentația nouă apare,
Că pofta de "dulce" e mare
Și-n viață, mai tare ca dracul,

Femeia e însuși capacul!

FRUMUSEȚEA E TRECĂTOARE

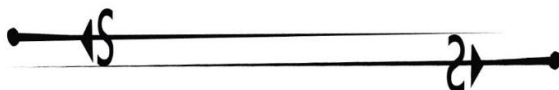
Teodora Pascale

“Burlacul de-argint”, cel cu pletele sure
Și astăzi provoacă o patimă oarbă,
Femei se înfruntă, dorind să îi soarbă
Esența de Apis, credință să-i jure.

Privind arogant, el își râde în barbă,
Știind că rivalii nu pot să îndure
Că e cel mai falnic stejar din pădure
Și-n umbra lui deasă nu crește nici iarbă.

O veste ciudată se-ntinde prin urbe,
Al sexului zeu și-a ales o mireasă!
Viesparul de “foste” începe să turbe,

Că banii-s motivul, că-i strâmbă și grasă.
Pe mire, în schimb, nu-i nimic să-l perturbe:
“Ce dacă-i bogată-n exces? Nu îmi pasă.”

PURITATEA E NESIGURĂ

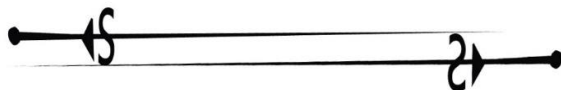
Doru-Mihai Lungescu

“Burlacul de aur”, școlit, cu parale,
Se ține departe de fete bogate
Și caută-n taină emoții curate
La Gina, bruneta cu forme fatale.

Mașină și carduri, picturi, nestemate,
A pus, fericit, la picioarele sale,
Să-i simtă și el rotunjimile goale,
În brațele-i calde, uniți în păcate.

Acum e-n spital, cu accese de frică,
De când un tovarăș i-a zis că pupila,
Sau splendida Gina, făptura voinică,

A fost operată (te doare și bila!),
În scop de “afaceri”, mai jos de burtică,
Și, practic, e Gicu - un şuț din Chitila.

M-a păcălit nevasta că dezvoltă,
Pe la serviciu, nu știu ce lucrare
Și ea, la Mall, cu totul dezinvoltă,
S-a priment cu țoale de valoare.

Doru-Mihai Lungescu

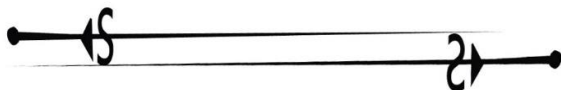
EXPLOZIV**Teodora Pascale**

Bărbatul e un scamator holtei,
Ce își trăiește viața cu antren
Și căruia, din magicul joben,
Î se ivesc nu iepuri, ci femei.

Lor le promite show-uri în Eden,
De-i vor ceda ale iubirii chei;
Bărbatul e un scamator holtei,
Ce își trăiește viața cu antren.

Dar una, cu mult șarm și cu temei,
L-a "prins", iar ce credea că-i fumigen,
A fost, de fapt, trinitrotoluen
Și cum fitilul sta la mâna ei,

Bărbatul, astăzi, nu mai e... holtei.

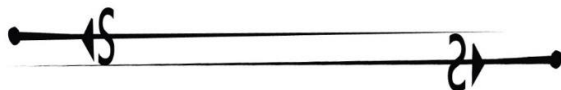
LUXURIANT**Doru-Mihai Lungescu**

Bărbatul are-n creieri doar femei,
De dimineața până decuseara,
Își vede goală-n minte profesoara,
Sau tânăra vecină de la trei.

În suflet i-au pătruns gestionara,
Și farmacistă blondă, cu cercei;
Bărbatul are-n creieri doar femei,
De dimineața până decuseara.

Soția îl incită cu temeii,
Nu s-au iubit de-un an și trece vara,
Dar el refuză elegant "povara":
La ce i-ar folosi iubirea ei,

Când are-n creier sute de femei?

ATRAȚIE FATALĂ

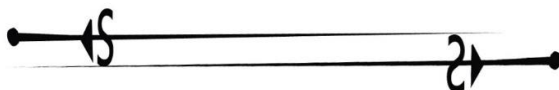
Teodora Pascale

De mult ne știm, e, mâine, săptămâna,
Ne tatonăm, habar n-ai ce-o să iasă,
Mă aburești, te duc de nas că-mi pasă,
Îți dau un deget, tu-mi ceri toată mâna.

Îmi spui că vrei să faci cu mine casă,
Că eu voi fi, oficial, stăpâna,
Dar să nu uit, la tine este frâna...
Mă iei, că sunt nurlie și drăcoasă!

Aștepți acum să îți primești "arvuna",
Convins că a cedat, deja, "reduta"
Și îmi oferi, ca dar de nuntă, Luna.

Îți jur amor, privind sfios, ca ciuta,
Că esti Ion, Vasile mi-e totuna
Sunt Maculatum Conium - Cucuta...

ATRAȚIE UTILĂ

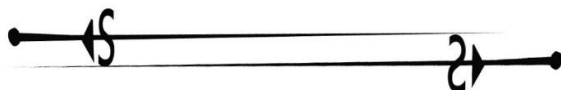
Doru-Mihai Lungescu

Ne-am cunoscut in vară, la terasă,
Părea un îngerăș venit din Lună
Ce-n două luni a reușit să pună,
Mânuța-i pe mașină, conturi, casă...

Amicii s-au topit și nu mă sună,
E între noi și ceilalți o crevasă,
De viața mea trecută nu îi pasă,
M-a sufocat cu dragostea-i nebună.

Încet-încet, a devenit temută,
Și lumea se cam ține la distanță,
De când la Tribunal e cunoscută

Drept cea mai dură șefă de instanță.
Iubita mea e tufa de cucută
Și ne iubim letal, cu siguranță!

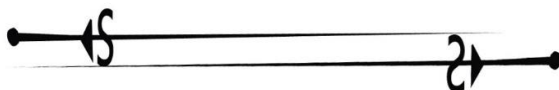
VAI MAMA LUI...**Teodora Pascale**

Având modelul maică-sii în minte,
Ce a făcut din el un răsfățat,
Craidonul nostru vrea, neapărat,
Femeie gospodină și fierbinte,

Să-i facă borș, friptură și stufat,
Sarmale, gulaș, papanași, plăcinte,
Cu pâine-n țest, piftii să îl alinte,
Pe Wonder Woman s-o imite-n pat.

N-a dat de ea, dar nu-i o tragedie,
Testează piața... Azi e cu o fată
Drăguță, cu exces de fantezie,

Expertă-n ouă ochiuri și salată,
Iar dacă are baftă, cine știe,
Îi va găti lămâi cu apă plată.

VAI MAMA LOR

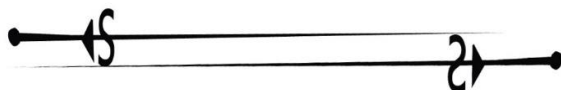
Doru-Mihai Lungescu

C-o mamă ușuratică din fire,
Fugită la al șaselea bărbat,
Mezina și-a dorit, neapărat,
O căsnicie plină de iubire.

A vrut un soț integru și bogat,
O vilă să-i aducă fericire,
Masculii-n cartier să o admire,
Ca pe-un jeleu de roze, parfumat.

S-a măritat, le are azi pe toate:
Când zorile o scaldă în lumină,
Cearșafurile-s încă asudate,

De dragostea ce-i face viața plină,
Că soțul său, bărbat de calitate,
E tot plecat... lucrează în marină!

TEST DE COMPATIBILITATE

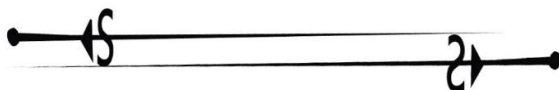
Teodora Pascale

Miss Lola e, la un salon faimos
De relaxare și masaj, regină -
Cu mâini dibace dorul îți alină,
Te vindecă în mod miraculos.

Ușor trecută, încă este plină
De sex appeal și un umor spumos,
Întoarce și pe față și pe dos,
Așa cum vrea, suflarea masculină.

Ce speră? Să-și găsească “donatorul”,
Precum o Evă-a timpurilor noi,
Dar cum la anii ei e mare zorul,

Alege câte-un fante mai de soi
Și îl întreabă, sugerând amorul:
“Nu vrei să îți dau coasta înapoi?”...

TEST DE NAIVITATE

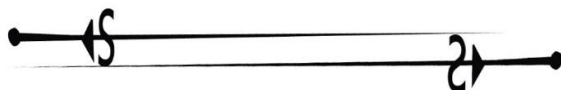
Doru-Mihai Lungescu

Miss Lola, o zeiță-ntre femei,
Mi-a sugerat discret, la cafeluță,
Că vrea să-mi dea-înapoi și nu mă cruță,
O coastă din dotarea dumneaei.

Propunerea mi s-a părut drăguță,
Din ce primeam, cu serios temeî,
Gândeam că Dumnezeu, sub ochii mei,
Îmi va crea o Evă nou-nouță.

Ne-am așternut la treabă-n mod tenace,
Din două-n două zile viguros,
Ne străduim de patru luni încoace

Și-am devenit puțin mai scrupulos,
Că peste altruismul ei vorace,
Mai pun și două sute, banii jos!

VIS ORIENTAL

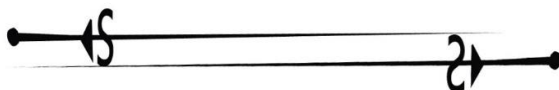
Teodora Pascale

În jilțul tău cel șubred tolăneai,
C-un pet de bere-alături și-un pocal,
Privind pe un perete, în fundal,
Macatul cu răpirea din serai...

Pe fondul de manele-oriental,
Cadâne, brune ori cu păr bălai
Și trupuri zămislite parcă-n rai,
Își unduiesc buricul, senzual.

Alegi o blondă, pentru început,
Ce vindecă de-angoase și de frici
Doar cu o-mbrățișare și-un sărut,

Apoi bruneta zveltă, cu "lipici",
Când, brusc, auzi un glas cam neplăcut:
"Bărbate, scoală, du-te la servicii!"

PRECAUȚIE**Doru-Mihai Lungescu**

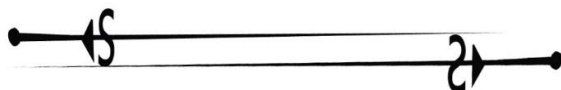
Îmi sună-n cap o voce feminină:

“Bărbate-i vremea de serviciu, școală,
Te-așteaptă doi copii să-i duci la școală
Și pune-mi o cafea cu zaharină.

Pe seară nu veni cu mâna goală,
Să cumperi lapte, untdelemn, făină,
Costiță afumată, sare fină,
Piper, oțet și apă minerală”.

Așa puneă pe tata presiune,
Odată, mama, fire precaută,
Iar azi, când vremurile sunt nebune

Și viața e trăită la derută,
Eu, unul, mă feresc de tensiune,
Că mi-am luat, abil... nevastă mută!

Cu daună totală-n portofel,
Vin iară sărbătorile Pascale;
În galantar, pe-un miel azi dai parale,
Cât valora, pe vremuri, un șeptel.

Teodora Pascale

MA
MARIAN VĂLCULESCU

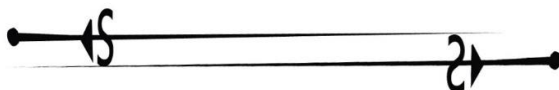
MARITIMĂ 1

Teodora Pascale

Privesc cum plutește o tipă "beton"
Și mintea îmi țese scenarii bizare,
Visez că aș fi un simpatic dragon,
Iar ea, o superbă steluță de mare.

Spre dânsa înot într-un tempo greoi,
Să-i văd de aproape dotarea, figura,
Sperând să accepte o cină în doi,
Dar valu-mi trânteste în cap geamandura.

M-aduce-n simțiri un erou-salvamar,
Ce practic m-a smuls dintr-un vis inefabil,
La pieptul meu țin, suspinând în zadar,
Femeia, inertă... din plastic gonflabil.

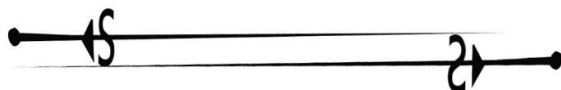
MARITIMĂ 2

Doru-Mihai Lungescu

Un vas ce plutea de la Bosfor încoace,
Cu vele întinse, țintind la calcan,
La sud de Mamaia năvodul desface,
Că are zăpis de la unchiul Ivan.

E-n apele noastre și Garda de Coastă,
Se zbate zadarnic să-l scoată în larg,
Recolta-i bogată iar turcul adastă
Și dă indicații din vârful de catarg.

O ultimă plasă ar vrea să "ciupească",
Pornește motorul, e gata de drum,
În ochiuri se prinde o mină rusească -
Sezonul acesta se-ncheie cu... "BOOM"!

ATRAȚIA NATURII

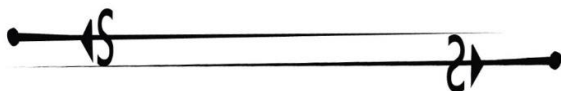
Teodora Pascale

Sătulă de concedii în Seychelles,
Paris, Dubai sau Coasta de Azur,
Frumoasa cu aspect de top-model
Pretinse de la “iubi” alt sejur:

“Visez un loc retras, patriarhal,
La munte, sub un cer imaculat”,
Iar el avu impusul genial
S-o ducă la o stână, într-un sat.

Aici primiră adăpost modest,
Pe lângă staul și vreo cinci dulăi,
Mâncare bio: brânză, pâine-n țest,
O ciorbă cu smântână și păstăi.

Văzu, mai nou, că divei îi plăcea
Să se complacă-n traiul pauper,
Ba, cât pe-acî să plece fără ea,
Că se-atașase tare de... oier.

ATRAȚIE UMANĂ

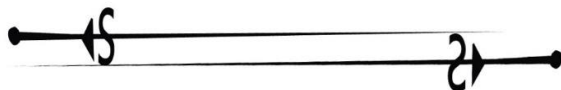
Doru-Mihai Lungescu

Vecina mea vorbește permanent,
Și are-n casă ultimul cuvânt,
Că soțul ei, profesor eminent,
A hotărât, prin mai, să-i facă vânt.

“O duc în munți, să cumpăr un berbec,
Opresc la câte-o stână pe parcurs,
Și s-o găsi un bade mai zezec,
S-o vrea, măcar alarmă pentru urs.”

Ce a urmat e scenă de roman:
Sfătoasa lui femeie, fără grai,
S-a-ndrăgostit subit de ortoman
Iar soțului i-a spus atât: “goodbye”!

Abia în toamnă, noul concubin
S-a dovedit că nu-i cioban de soi,
Ci zilier, și bietul meu vecin
Îi găzduiește-acum... pe amândoi!

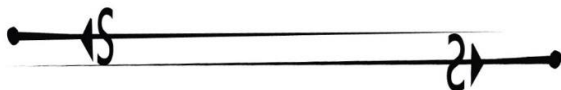
FRUCTUL OPRIT

Teodora Pascale

De mic, părinții l-au ținut din scurt:
“Să nu pui mâna! Nu e pentru tine!”
Marcat pe viață, suflă și-n iaurt,
Nu ia, crezând că nu i se cuvine.

Chiar de s-au perindat prin fața lui
Ocazii dintre cele mai tentante,
Și-a pus, de bunăvoie, pofta-n cui
La joburi tari și damele picante.

Norocul său că e obedient
Și nu-și refuză șefa niciodată,
Nu cere din principiu, dar, frecvent,
Ea îi oferă cea mai dulce plată.

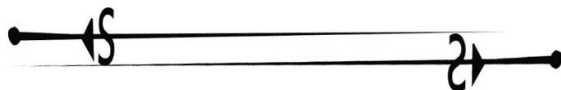
FRUCTUL STRICAT

Doru-Mihai Lungescu

Nedreptățit în dragoste, de soartă,
Amicul X, un personaj discret,
S-a hotărât să-și caute consoartă,
Ca mulți băieți timizi, pe internet.

Spre asfințit s-a arătat Marina,
Un exemplar cu forme de granit,
În dormitor a dispărut lumina
Și, Doamne, ce iubire s-a pornit!

Dar i-a lovit adânc în sentimente,
Un ordin de încorporare din
Orașul ei, că, după documente,
Marina, în trecut, a fost... Marin!

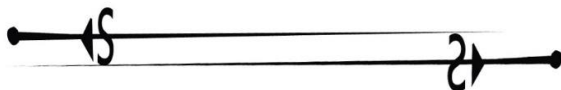
RONDEL CU SUFLEȚEL**Teodora Pascale**

Ți-am scris iubite, azi, un bilețel,
Să îți reamintesc a mea dorință,
Că în frumoasa noastră locuință
E cool să mai avem un suflețel.

Am apelat la șarm și elocință,
Sperând că nu mă vei contră defel;
Ți-am scris iubite, azi, un bilețel,
Să îți reamintesc a mea dorință.

L-am strecurat, subtil, în portofel,
Să îl găsești cu multă ușurință,
Citește-l și acceptă o ființă
Ce ne va umple viața: un cățel!

Ți-am scris, iubite, azi, un bilețel...

BILEȚEL CU SUFLEȚEL

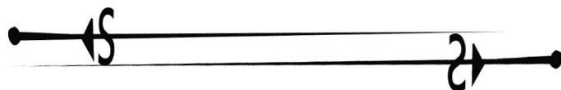
Doru-Mihai Lungescu

Nevastă-mea, subtil, în bilețel,
Mi-a strecurat o singură dorință:
Să dovedesc totală-îngăduință,
Că vrea de azi, cu noi, un suflețel.

Și cum o știu sensibilă ființă,
Am intuit că-i vorba de-un cățel;
Nevastă-mea, subtil, în bilețel,
Mi-a strecurat o singură dorință.

I-am înjghebat doritului pudel
Coteț, cu unic drept de folosință,
Iar doamna mi-a adus în locuință,
Din primul mariaj, un băiețel...

Să mor de-oi mai primi vreun bilețel!

SUNTEM CĂLIȚI!

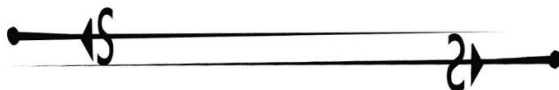
Teodora Pascale

Trăim, aprins, o vară în derivă,
Amenințați de razele solare,
Ce par o vipie inofensivă
Când, între noi, ne "frigem" chiar mai tare.

De mici ne-"ncing" cu mama de bătaie
Părinții și (pe vremuri), profesorii;
Ne "ard", cum se întoarce-a sorții foaie,
Iubitele, amanții, creditorii.

Pe jar ne "perpelesc" și politrucii,
Cu biruri noi și legile stupide,
Degeaba credem că le-am dat papucii -
Sunt iar votați, pe liste de partide.

Ne-nflăcăram, de peste trei decenii,
La ale Europei lungi tirade,
Iar viața ni se scurge în băjenii...
Vom rezista la patruzeci de grade!

CHIAR CĂLITI!!!

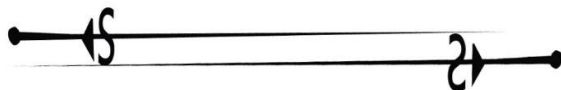
Doru-Mihai Lungescu

Adăpostit (sunt patruzeci de grade!)
În gangul vechi, la Universitate,
Un bătrânel tăcut și cumsecade
E racolat de trei prostituate.

“NU POT, NU POT!”, s-a eschivat sărmanul,
Dar pentru ele-a fost o bagatelă,
Că “nimfelor” le clocotea elanul
În lipsa, pe zăduf, de clientelă.

Se consumară imorale fapte,
Iar "agresoarele"-s răpuse, toate,
De-ai fi jurat că au luptat cu șapte
Flăcăi, și nu cu moșul în etate.

Când s-a retras, modest, în formă bună,
Le-a mulțumit, îndatorat de “treabă”,
Iar de-l lăsau, ar fi dorit să spună:
“NU POT PLĂTI, că banii sunt la babă!”

La târgul ce se ține pe muntele Găina
Ajunse și un văduv, ce-și încarcă mașina
Cu proaspăta nevastă, de-acolo “cumpărată”,
O ingineră șefă la CAP, odată.

Doru-Mihai Lungescu

SONET CU EXCES DE SILICON

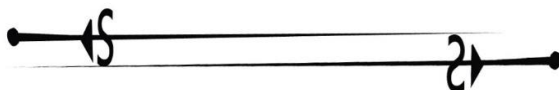
Teodora Pascale

Un soi de Ken cu trupul prelucrat
Și-a întâlnit perechea mult visată,
Pe Barbie, diva-n roz, siliconată,
Cu bustul plin, ușor de remarcat.

Plăcut surprins de felul cum arată
Și jinduind la dosul ei tunat,
Îi spuse că ar vrea, neapărat,
S-o știe, în sens biblic, de îndată.

La el acasă, doamna i-a șoptit
Că are-o liposucție recentă,
Iar liftingul e încă neplătit

Și, câtă vreme e convalescentă,
De-o strică și ajunge la cuțit,
Să-i lase-o garanție consistentă.

INCIDENT DE MUNCĂ!

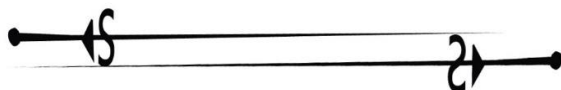
Doru-Mihai Lungescu

Aseară, în hotel, a explodat,
Pe fața unui domn venit de-afară,
Aflat la “redez-vous” c-o domnișoară,
Un funduleț greșit siliconat.

La ITM, inspectorii declară
Că incidentul nu e limitat
Și, să-l evite, au elaborat
O foarte riguroasă circulară:

“Acea ce deține porțiuni
Siliconate, fără-ntârziere,
Clienților va da instrucțiuni

De folosire și, în plus, se cere
Neapărat, din șase-n șase luni,
Un ITP, ca cele rutiere!”

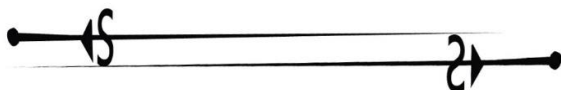
GHINION ESTIVAL**Teodora Pascale**

Nu am noroc, degeaba sunt frumoasă
Și am trăit c-un fel de scriitor
Ce zilnic îmi scria un cec, ușor,
Ușor cam fals... L-au ridicat de-acasă!

Am fost și cu un comis-voiajor
Dar, ghinion, când mi-a picat în plasă
Și cât p-aci era să-i fiu mireasă,
M-a prins pe plaja mării, c-un actor.

Finalul, de coșmar, s-a conturat:
Cu pumnul, iubi și-a făcut dreptate
Și, ca pe fostul, duba l-a luat.

Am acceptat că e fatalitate
Și, fără să ezit, m-am consolată
Cu polițistul de proximitate.

SONET ESTIVAL

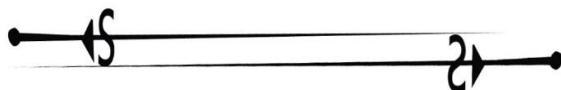
Doru-Mihai Lungescu

Iubita m-a convins, cu gesturi fine,
Să evadăm o lună pe la mare,
Dar, ocupat fiind cu o livrare,
Am insistat să plece fără mine.

La șapte zile mi-am făcut cărare
Și, reuniți, cu sufletele pline,
Ne-am contopit în încleștări divine,
Direct pe plajă-n asfințit de soare.

Eram la apogeu, când se arată
Un gardian plinuț, cu mustăcioară,
Ce ne somă, cu voce afectată:

“Vă amendez, că vă iubiți afară;
Te iert pe dumneata, e prima dată,
Pe dânsa, nu... O prind a șaptea oară!”

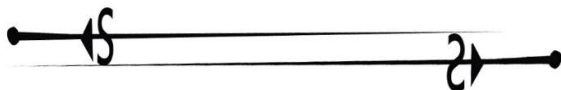
PROVERBIALUL JAN Teodora Pascale

Jan și-a trăit, ca în proverbe, viața,
Făcând “ce-l taie capul”, mai pe scurt;
Târziu a înțeles, deplin, povața:
“Te-ai fript cu ciorbă, sufli și-n iaurt.”

Cum “nu prea faci o sită de mătase
Din coada unui câine”, nici din el
Nu scoți nimic... stă ca un “Lemn Tănase”,
Dar mai ales cu munca-i paralel.

I-au dat ai lui sfat bun, de-nsurătoare,
“Să bată fierul cât e cald”, au zis
Și s-a trezit în prag c-o fată mare,
Cu zestre și pământuri pe zapis.

“Bătu (Jan) șaua, iapa să priceapă”
Că el va fi stăpânul, de acum,
Și că, oricum, ei doi nu sunt de-o teapă...
Iar ea s-a dus, lăsându-i șaua-n drum.

PROVERBIALA CAPRĂ

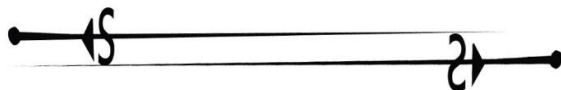
Doru-Mihai Lungescu

Nevasta, de o lună e plecată
La castraveți, și-n el nevoia urcă
Atât de abundent că, deodată,
“Găina din vecini îi pare curcă”.

Știind-o săracuță, dar frumoasă,
A pus în traistă vin, friptură, ouă
Că și la ea bărbatu-i dus de-acasă
Și, na, “îi dai c-o mână, iei cu două”.

Dar ce să vezi, l-a alungat cu parul,
Jignită foc: la dumneaei în poală
Se-așează sectoristul și primarul,
“Că cine-i șef, e șef și-n pielea goală”.

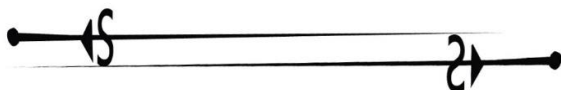
Șopti sărmanul om, cu fața trasă
Și gândul spre morala veche dus:
“Cu cât se vede capra mai râioasă,
Cu-atât mai mult își ține coada sus!”

ȘTIRI “PE SURSE” - 1 - Teodora Pascale

La TVR s-a dat o știre tare:
Alt “Robinson Crusoe” a fost salvat
De pe atolul unde-a eșuat!
N-a fost în van că a trimis, pe mare,
Mesaje-n sticlă, cu repere clare,
Iar marinarii l-au recuperat...
Acum e lângă soața iubitoare,
Ce plânge cu sughituri, nencetat.

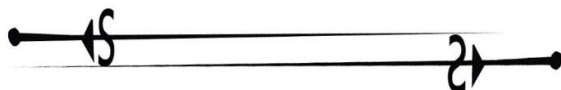
Povestea asta, însă, nu-i completă:
În lipsa omului, de peste-un an,
Femeia spune c-a născut spontan,
Cu "donator", copii “de eprubetă”,
Iar casa-i construită printr-o chetă,
C-au pus, primarul, popa, ban cu ban;
Crusoe e-ntr-o relație discretă
Cu Vineri, canibalul, azi vegan.

ȘTIRI “PE SURSE” - 2 - Doru-Mihai Lungescu

La noi în urbe-i tevatură mare:
Soția unui cetățean bogat,
Un individ cu funcție de stat,
A fost găsită fără de suflare,
Ținând la piept o ultimă scrisoare,
De către bonă, care a sunat
Pe soțul absolut îndurerat,
Familie, poliție, salvare...

Un comisar, cu altă simpatie
Politică, viclean, l-a acuzat
C-ar fi comis omor premeditat -
Scrisoarea face parte din "regie" -
Dar, după vechea metodologie
(Înfometat, bătut, interogat),
A doua zi, cu NUP l-a gratulat...
Că demnitarul nu știa să scrie!

SPERANȚA MOARE ULTIMA

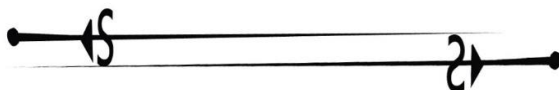
Teodora Pascale

Chiar de a fost, la LOTO, vânzător
Și i-au trecut prin mână premii mari,
Norocul și Ilie-s adversari:
El trage lozul necâștigător!

Cum viața nu i-a oferit nimic,
Dezamăgit de ea și revoltat,
Cu moartea în afaceri s-a băgat:
Lucrează, de un timp, șofer pe dric.

E om de bază la înmormântări,
În rol de Charon cenușiu și mut,
Dar și la consolare priceput,
Cu doamnele ce trec prin încercări.

În fine, soarta i-a deschis culoar:
Așa cum e, un cioclu plin de trac,
Se pare că vădanele îl plac,
Ba și îl cheamă tainic în budoar.

CAZ SOLUȚIONAT

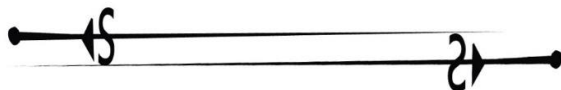
Doru-Mihai Lungescu

Un bun amic trăiește o idilă
Cu diriginta fiului și chiar
Nevasta, în moment „incendiar”
I-a dibuit la un hotel, abilă.

Energică, de “pacoste” să-l scape,
Directorului plin i-a reclamat,
Un tip drăguț, ce nu s-a implicat,
În schimb s-a oferit să țină-aproape.

Ba i-a mai zis că: “viața e un teatru,
Nu fii naivă, aventuri sunt mii,
Ești faină, umple-i casa de copii”...
Și uite-așa se mai născură patru.

Acuma treaba-i absolut normală
(Deși bărbatul nu s-a lecuit),
Copii cresc și seamănă leit
Cu tatăl lor... directorul de școală.

LANȚUL DRAGOSTEI

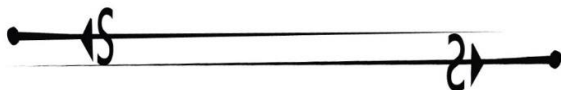
Teodora Pascale

Eroul nostru e bărbatul-scai,
Ce-și însoțește peste tot nevasta,
Să nu i-o “sufle”-n lipsă vreun crai:
Nu-i nimeni cum e dânsa-n lumea asta!

Ca timbrul pe un plic ar sta lipit
Sub fusta ei, de n-ar avea corvoadă:
Să-i dea de urmă câinelui iubit,
Când o zbughește la crailâc, pe stradă.

În orele în care e plecat,
Că tare greu de prins mai e, potaia,
Suava doamnă cade în păcat
Și garnisește c-un amant odaia.

Povestea noastră se încheie blând -
Nu va ieși la suprafață răul
Și nu-i va trece omului prin gând
Că soața e complice cu... dulăul.

LANȚUL SLĂBICIUNILOR

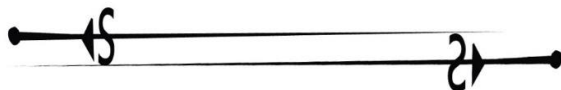
Doru-Mihai Lungescu

Vecina, cu o fire visătoare,
Dar căsnicie fadă, liniară,
În curte s-a trezit, din întâmplare,
Cu un cățel de-o frumusețe rară.

L-a adoptat și totul merge bine,
Iar viața e mai plină de culoare,
Când soțul său, în serile senine,
Îl scoate două ore la plimbare.

E vremea-n care dragostea tronează,
Iar doamnei, prăvălită între perne,
În dormitor, motorul i-l turează,
Să-i dea de cap combustiei interne,

Un bun amic... Și cât e pus pe treabă,
Avantajat de atmosfera fastă,
Mă înfirip în casa lui degrabă...
La o "cafea" cu splendida-i nevastă!

Se umflă cozonacul pân' la cer,
Sarmalele, cârnații, sunt belea,
Ne scotocim febril în teșcherea,
Crăciunul e pe drum și leri-i ler.

Teodora Pascale

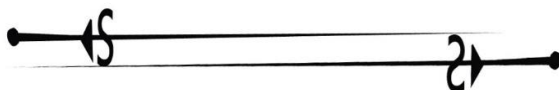
EFEMERIDA**Teodora Pascale**

Femeie Flutur, viața te răsfăță:
Ai aripi să te-nalți și strălucire,
Un magnetism aparte în privire,
Dar porți în piept o inimă de gheață.

Bărbații, de la prima întâlnire,
Simt că le intri-n suflet, ca o hoată;
Femeie Flutur, viața te răsfăță,
Ai aripi să te-nalți și strălucire.

Cu ochi de-azur și zâmbetul pe față,
Frumoasă, mai presus de-nchipuire,
Îi prinzi pe toți în lanțul de iubire,
Apoi dispari, ca o Morgană-n ceață...

Femeie Flutur, viața te răsfăță!

ULTIMA SIBILĂ

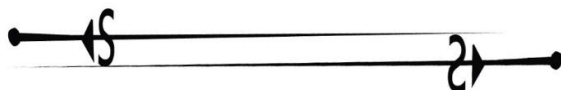
Doru-Mihai Lungescu

Mai am, în insectarul meu, o filă
Și n-o voi irosi la întâmplare,
Din mii de hesperide zburătoare,
O vreau pe cea mai dulce și subtilă.

Cu toată firea mea risipitoare,
Sau dăruirea aparent facilă,
Mai am, în insectarul meu, o filă
Și n-o voi irosi la întâmplare.

În zori de zi, cu grație fragilă,
Priviri directe, reflectând culoare,
Mi-a poposit în palmă, visătoare,
Femeia Flutur. „Bun venit, sibilă...!”

În insectar ți-am pregătit o filă!

ETNO(botanice)
Teodora Pascale

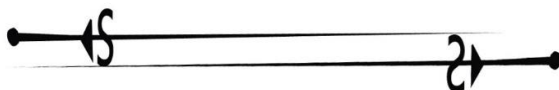
Faimosul Târg de fete, din muntele Găina,
Atrase pe moș Teacă, ce-și căuta creștina
Și care de acolo, s-arate ca un mire,
Își cumpără cămașă, din cânepă subțire.

De-acasă își cănise peruca și mustața,
Își puse ia nouă și se-ndreptă ca ața
Spre cea mai atractivă, superbă auroră,
Și, fără ezitare, o invită la horă.

În brațe-o strânse iute, iar ea, cu bucurie,
Se arată dispusă a-i deveni soție,
Apoi, cuprinși de flămă, lăsând orice rușine,
Au mers la pensiune, să se cunoască bine.

Când de pe ei zvârliră și cea din urmă țoală,
El, parcă scos din transă, văzu că e nasoală
Femeia ce-i păruse o stea, azi dimineață
Și-a dispărut degrabă, ca un măgar în ceață.

Ce l-a "vrăjit" pe Teacă? Aroma diafană
A cânepii din ie... de "gintă" indiană!

NĂRAVURI VECHE

Doru-Mihai Lungescu

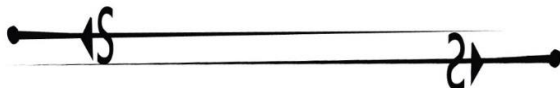
La târgul ce se ține pe muntele Găina
Ajunse și un văduv, ce-și încarcă mașina
Cu proaspăta nevastă, de-acolo “cumpărată”,
O ingineră șefă la CAP, odată.

Dar ce să vezi, în seara amorului de probă,
Când ei ardeau mai tare ca vreascurile-n sobă,
Femeia-i spuse, tandră: „Vă place să petreceți,
Iubitul meu tovarăș Prim-secretar. Mai treceți!”

El nu gustă scenariul, dar se gândi că, poate,
Aleasa e marcată de micile-i păcate
Cu șeful de la Centru (o simplă aventură)
Și-ncepe noua viață la dânsu-n bățătură.

Să se convingă, totuși, în seara următoare
L-a strecurat sub cergă pe-al său nepot, Mardare,
Iar dumnealui, afară, sub florile din glastră,
Și-a pus urechea bine lipită de fereastră:

„Minune!” - strigă doamna, sătulă de convenții,
“Au revenit la fermă, în practică, studenții!”

PANOPLIA DE METAFORE

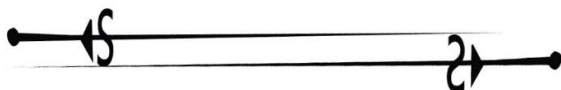
Teodora Pascale

Sunt prinsă, literar, de-o panoplie
Cu tainice alegorii, simboluri;
Per vers, m-a sâcâit o aritmie,
De-mi zboară epitetele în stoluri.

În atmosfera asta disonantă,
Un cupidon ursuz mă ia drept țintă
Și trage cu o epigramă boantă,
Stârnind ilaritate în incintă.

De ce te porți ca apucat de streche,
În loc să mă eliberezi îndată?
Doar știi că-ți sunt și sufletul pereche,
Ba chiar și muza cea mai dedicată.

Deci, câte ceasuri rele vrei să treacă,
Să înțelegi că ne iubim frenetic
Și, metaforic, nu prea e de joacă?
Hai, spune, nu rânji așa... patetic!

PANOPLIA DE SENTIMENTE

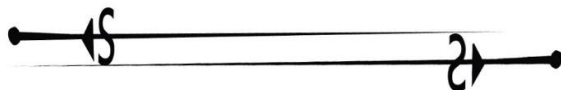
Doru-Mihai Lungescu

Te-am țintuit pervers de-o panoplie,
Surescitat, că prea-ți dădusem roată,
Împins de-o uriașă „aritmie”,
Din vina ta, poetă exaltată.

Cam scârțâia dormeza în incintă
Creând o atmosferă disonantă,
Iar tu mă provocai să trag la țintă,
C-o rimă, spre final, atât de boantă...

Păream un Cupidon împins de streche,
La șoptele-ți suave, deocheate,
Dar când mi-ai spus că-s sufletul pereche,
Mi-am revenit din pofta de păcate.

„Eu nu-s poet (am informat păpușa),
Alerg, din zori în seară, ca un câine,
Am profitat c-aveai deschisă ușa...
Sunt Ștefănel, poștașul... Vin și mâine?”

INTERNETUL ȘI FERICIREA

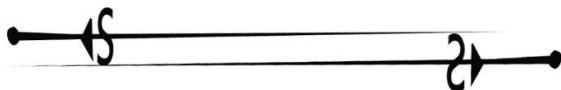
Teodora Pascale

În urma unui crah sentimental,
Licuță, ajutat de o nepoată,
Găsi pe “net” un ins “transcendental”,
Să îi repare karma deocheată.

Pletos și cu un abdomen “lucrat”,
Expertul s-a mutat la el acasă
Și după ce, de zor, a măsurat,
I-a spus că are aura cam joasă

Dar, sub hipnoză, își va reveni
La forma sexi de odinioară,
Ba se va dezlega la cununii
Și într-o lună, două, se însoară.

Când, în final, din vrajă s-a trezit,
Licuță era doar în karma goală;
Nepoata și expertul iscusit
Plecaseră cu-a lui agoniseală.

INTERNETUL ȘI ADEVĂRUL

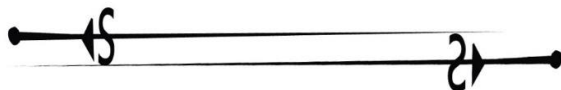
Doru-Mihai Lungescu

M-au lecuit de grea singurătate
Rețelele de socializare -
Conform cu opțiunile postate
Mi-au prezentat o doamnă uimitoare.

Am scris: „tenor bătrân, de operetă,
Dorește companie serioasă”
Și mi-a răspuns în grabă o vedetă,
Actriță cu talent, de mare clasă.

Am evitat să-i cânt, din politețe,
Nici dumneaei nu mi-a jucat vreo scenă,
Dar ne-am iubit ca-n prima tinerețe,
Și chiar ne-am confesat lipsiți de jenă,

C-am fost, iar diferența nu e mare,
Țârcovnic într-o mică parohie,
Iar draga mea, în teatru, la intrare
Rupea bilete... E vreo tragedie?!

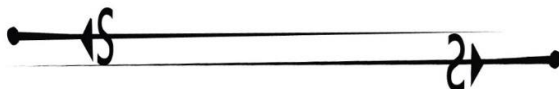
“ȚARA TE VREA PROST”**Teodora Pascale**

Așteaptă-mă, comuna mea natală,
Am rătăcit destul prin astă lume,
Trăind povești cât pentru trei volume -
Și le scriam, de m-aș fi dus la școală.

Nu știu prea multe - să plantez legume
Și numele, să-l iscălesc pe-o coală;
Așteaptă-mă, comuna mea natală,
Am rătăcit destul prin astă lume.

Revin cu bruma de agoniseală,
Dar văd că nu e nimeni să mă-ndrume,
Iar “țara te vrea prost” c-un scop, anume
Să nu se schimbe vechea rânduială...

Așteaptă-mă, comuna mea natală!

FACULTĂȚI DE PROVINCIE

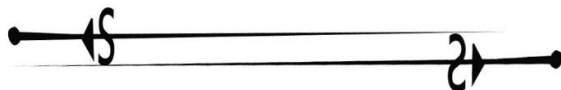
Doru-Mihai Lungescu

O facultate-n sat e o minune,
Menține atmosfera elevată,
Și chiar de-i taxa foarte piperată,
Copiii au o altă opțiune.

E drept că nu învață niciodată,
Dar diploma, eu cred, îi va impune;
O facultate-n sat e o minune,
Menține atmosfera elevată.

În UE se visează-n posturi bune
De medici, ingineri, sau în armată,
Când merg, la fel ca țara asta, toată,
La castraveți sau adunat căpșune...

O facultate-n sat e o minune!

POSTUL CRĂCIUNULUI 1

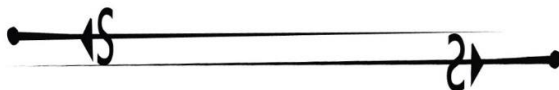
Teodora Pascale

Părinte, dă-mi degrabă dezlegare,
Mai umblă la a postului dietă,
Că zarzavatul s-a scumpit prea tare
Și-mi este foarte greu să fiu ascetă.

În loc de morcov, varză, barabule
Aș vrea să trec pe stridii și homar,
Sau alte economice formule:
Foie gras cu trufe albe, caviar.

Sfinția ta e bine să aprobe
Și-un aliment cu multe calorii,
Precum un antricot de vită Kobe,
Să prind puteri, la noapte dacă vii.

Ai grijă de “oița păcătoasă”,
Ce caută cărarea spre sublim,
Deci bagă iute banul, că acasă
M-așteaptă și bărbatul, să... postim.

POSTUL CRĂCIUNULUI 2

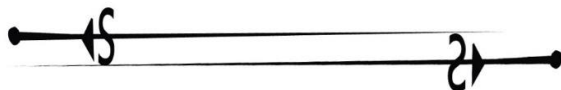
Doru-Mihai Lungescu

Intrăm în post și mare-i tevatura,
Legumele au prețuri otrăvite,
Că-n vară iar ne-a osândit natura
Cu secetă și roade ofilite.

Am fost la supermarket, într-o doară -
Duc pensia mai mult la farmacie -
De vrei să iei un aliment de-afară,
Pe etichetă-i cartea de chimie.

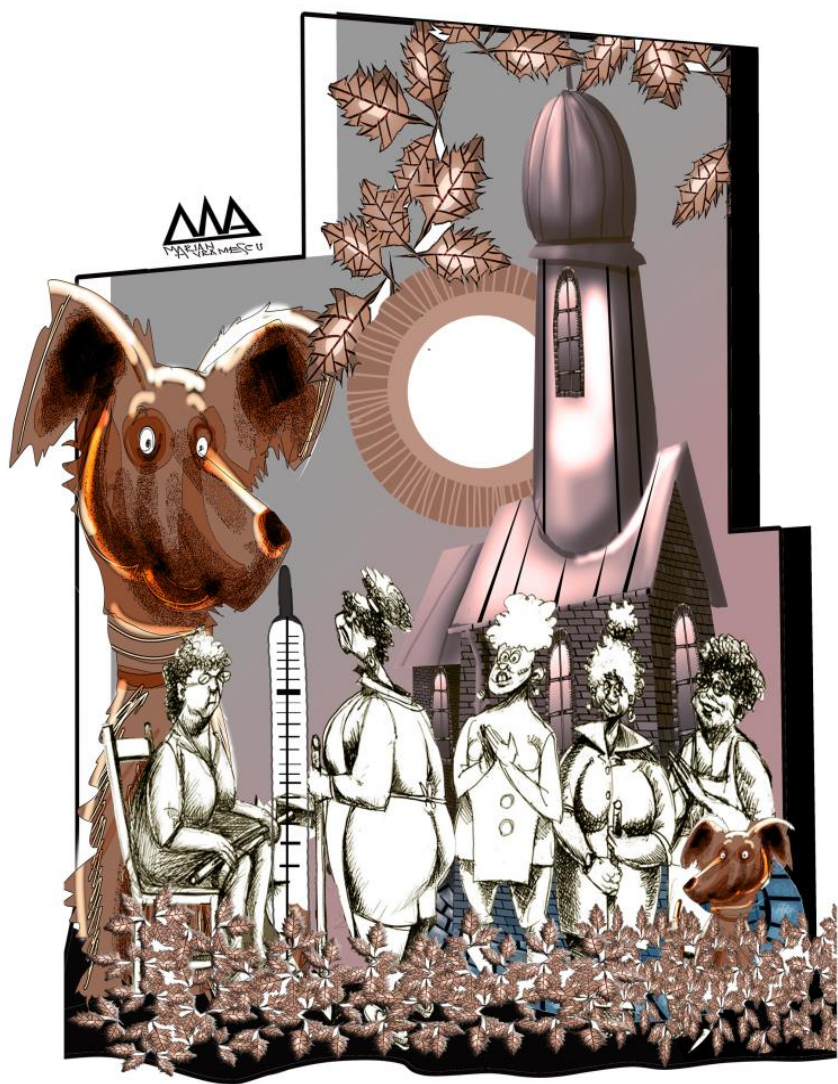
Dar vin, se pare, vremuri oportune:
Bazat pe cercetarea lui secretă,
Guvernatorul BNR propune
Să intre toată țara la dietă.

Și pentru ce să mă cuprindă frica?
Sunt încă șase-șapte grade-afară,
Trăiască vechiul aliat, urzica
Și câinii ce-au udat-o astă vară!

Și pentru ce să mă cuprindă frica?
Sunt încă șase-șapte grade-afară,
Trăiască vechiul aliat, urzica
Și câinii ce-au udat-o astă vară!

Doru-Mihai Lungescu

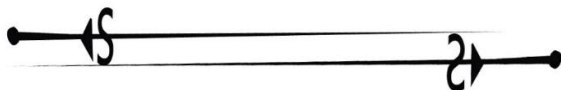
AVEM CU CE **Teodora Pascale**

Să vii, misterios “reptilian”,
La întâlnire, colo sus pe web,
De hățuri cu vestitul “cal troian”,
Că am în minte multe să te-ntreb.

Cu niște “cookie” te-aș servi chiar eu -
E modul de a știi ce vrei sau poți -
Și-mi pun ceva mulat, cu decolteu,
Să-ți intre-n vrie softul de la “boți”.

Aud că faci minuni pe internet
Iar ferma ta de “trolli” se află-n top,
Dar cred că-n doi ne-am umple de bănet,
Apoi ne vom atinge orice scop.

Să o luăm, din start, mai ușurel,
Cu “boți” și “viermi” în taină, pe tiktok,
Nu ne legăm de UE sau Bruxelles,
Votăm doar președintele... de bloc!

N-AI CU CINE!

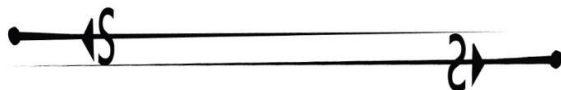
Doru-Mihai Lungescu

Am scris o poezie despre țară,
Patriotism și ce înseamnă el,
Dar m-a sunat un comisar „de-afară”,
S-o șterg, că deranjează la Bruxelles.

Am încercat o alta, de iubire,
C-o fată și-un fecior deschiși la ten,
Dar și-a ieșit la telefon din fire,
Un ins ce s-a recomandat „de gen”.

Mi-am zis apoi, gândindu-mă la pace,
Să scriu ceva că, cine știe, o
Să placă, dar de două luni încoace,
Un tip mă sună: „bă, nu-i harașo”!

Am scris de proști și gata, nici că-mi pasă,
De-ar fi să dea planeta-ntreagă chix,
M-am dus la vot, am revenit acasă
Și m-am sunat să mă înjur, pe fix!

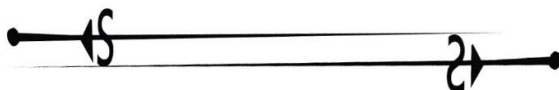
LERU-I LER...**Teodora Pascale**

Ne scotocim febril în teșcherea,
Crăciunul e pe drum și leri-i ler,
Vom fi cei mai bengoși din cartier,
Cu bradul vechi, dar în decor de nea.

Se umflă cozonacul pân' la cer,
Sarmalele, cârnații, sunt belea,
Ne scotocim febril în teșcherea,
Crăciunul e pe drum și leri-i ler.

În van, de la guvern, o piază-rea
Anunță că e anul auster
Și ne invită, pe un ton sever,
Să strângem și mai tare de curea,

Ne scotocim febril în teșcherea
(Crăciunul e pe drum și leri-i ler.)

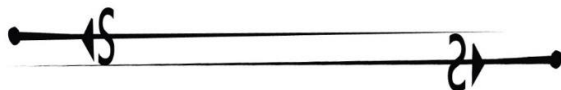
MOȘ CRĂCIUN...**Doru-Mihai Lungescu**

Aho, aho! ce barbă cunoscută,
Dar ce ținută nouă are Moșul,
Venit cu bunătăți, să umple coșul,
Când ne colindă Hrușcă din lăută.

Primarul vrea să estompeze roșul
Cu o ghirlandă-n galben, la derută;
Aho, aho! ce barbă cunoscută,
Dar ce costum Versace are „Moșul”!

La Tvr, cu fața prefăcută -
Privim și noi, cât fierbe caltaboșul -
Un politruc ce-a priceput reproșul,
Promite bunăstarea absolută.

Aho, aho! ce “barbă” cunoscută...

SFATURI PENTRU DAMELE BUNE

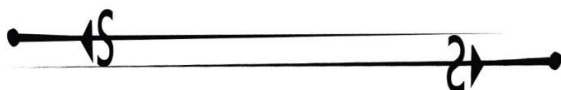
Teodora Pascale

Tic-tac, cum trece vremea, se-apropie Crăciunul,
Dorințele sunt multe, iar Moșul numai unul;
În caz că dă rateuri, nu te grăbi să-l critici,
Ci ia atent în calcul și “moșii mioritici”.

De-l ai pe “vino-ncoace” și ești o patrioată,
Primești în dar o pușcă și chiar cureaua lată
A unui “moș” din Turda, Sibiu ori Baia Mare,
Când nu e-n transhumanță, cu turma de mioare.

Cu “moșul” din Moldova, la Iași, vei fi di...vină,
Sau poți petrece iarna în dulcea Bucovină,
Iar când poftești amarnic la o bijuterie,
Alege-l din Constanța și turc, după etnie.

Ți-aș aminti de “moșul” din Olt, cu prazul falnic,
Dar îți citesc pe față: Crăciunu-ți pare jalnic,
Oferta, limitată... tu vrei sejur în Bali,
Să-înoți doar în valută, cu peștii și coralii!

MOȘ IMPREVIZIBIL

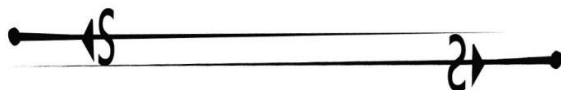
Doru-Mihai Lungescu

S-a-ntunecat văzduhul și vântul suflă tare,
O divă pe centură e foc de supărare,
Se-apropie Crăciunul și nu-i nimic pe masă,
Iar „sponsorii” din TIR-uri se cam retrag acasă.

Nevoile-s grămadă, paralele puține,
Cu-n moș, își zise dânsa, ar mai putea obține
Măcar o sută, două, în câteva minute,
Metodă practică, în parc, de-atâtea tute.

A mers la el acasă și ora cu dulceață,
S-a prelungit în forță, târziu spre dimineață,
Iar „moșulică”, hoțul, n-a îndrăznit să spună,
Că-i APV-ist la vatră, pensionat de-o lună.

În drumul către ușă, cu mintea încurcată,
L-a sărutat, sedusă, pe barba grizonată
Și, răvășită bine, de-un falnic sentiment,
I-a pus o mie-n palmă... c-ar vrea abonament!

SĂRBĂTORI PE REPEDE-NAINTE

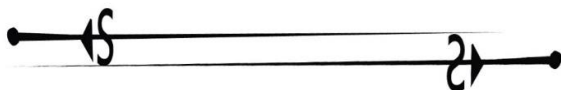
Teodora Pascale

“Grăbește-te, bărbate, nu alerga, ci zboară,
Fă bradul, sparge lemne, că e urgie-afară,
Iar peste-o săptămână ne vine-n prag Crăciunul,
Nămeții sunt cât gardul și n-ai taiat grăsunul!”

E desuetă scena - nu vom avea ninsoare
Nici în această iarnă... Vezi porci în galantare,
Mâncarea se comandă, ți-o lasă curierul,
Plătești online cu cardul și umpli frigiderul.

Adio, vechi tradiții din vremea lui bunicul,
Când “asoma” el porcul și îi pâlea șoricul,
Făcându-i, drept cinstire, o strașnică “pomană”,
Cu cei mai buni prieteni, pân’ ajungeau, toți,
“blană”.

Azi, dai “upgrade” la toate, colindele-ți par “funny”,
Iar cozonaci, sarmale, vor pregăti țărani,
Când îți petreci Crăciunul, mai rar, la pensiune...
De sărbători, Dubaiul e prima opțiune!

CRĂCIUNUL, ÎNTRE AMINTIRI ȘI REALITATE

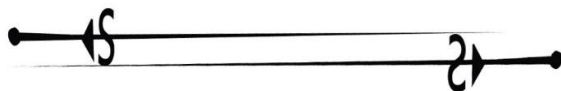
Doru-Mihai Lungescu

Se-apropie Crăciunul, miroase a bucate,
Îmi vin în minte masa și neamurile toate,
Poveștile cu farmec în hohote sonore,
Căminul de cultură... ce lăutari, ce hore!

Acum e libertate, în cluburi și localuri,
O dai pe „Coco Jambo”, adio ritualuri,
Iar de rămâi acasă, la fel e bucuria:
Te ține treaz Fuego cu „Drag de România”.

Dar mulți pornesc prin lume, moralul să-și repare -
O săptămână, două, la munte ori la mare,
Și-ntruna, pe „rețele”, să vezi că se distrează,
Noian de filmulețe și poze tot postează,

Să stea pe ei, cu ochii și inima „creștină”,
Acei ce, peste noapte, în liniște deplină,
Le saltă tot avutul din casele-nstărite...
Se-apropie Crăciunul, dar toate-s diferite!

MOȘ NICOLAE 2024

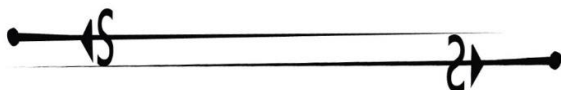
Teodora Pascale

Cred, Moșule, că-mi va sări muștarul!
Mi-ai provocat, în viață, multe drame,
Dar știi de ce perfid îți este darul:
Că te-am ironizat în epigrame.

Eram “în cărți” c-o tipă smart, bogată,
Iar pentru trei, pe-ascuns, “amore mio”,
Și... a aflat. Tu, bucuros, în gheată,
Mi-ai strecurat biletul de adio.

Nevestei și amantei adorate,
Deși te-am instruit și ți-am dat șpagă,
Le-ai pus cadourile inversate
Și... mi-a “umplut” bocancii soacra dragă.

Să facem pace! Nu-ți mai scriu satire,
Iar tu să nu te-atingi de-ncălțăminte.
Cu toate astea, am o presimțire,
Că-n cizme voi găsi un... președinte!

SFATUL MOȘULUI NICOLAE

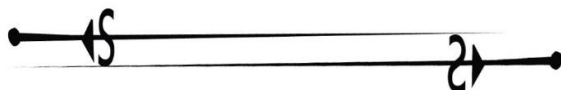
Doru-Mihai Lungescu

Pe seară, când la bar dădeam asaltul,
Un Moș, cu nuielușa sub veșminte -
Desigur, Nicolae, cine altul? -
M-a întrebat direct: „Ai fost cuminte?”

Nepriceput cum sunt la viclenie,
I-am spus că nu, în râsul tuturor,
Gândindu-mă la câtă parodie
Am răspândit pe net, cu Teodora.

Dar Moșul a rostit cu voce groasă,
Trăgându-mă departe de pipițe:
„Mai lasă băutura, du-te-acasă,
Nu vei găsi nimic în cizmulițe,

Ar fi total nedreaptă amnistia,
Dar, ca să iert greșeala dumitale,
Satirizează permanent prostia
Continuând ce a pornit... Pascale!

CUPRINS

David Valentin	Turnir cu versuri	5
Teodora Pascale	STANDUL DE POEZIE	14
Doru-Mihai Lungescu	TERAPIE PRIN UMOR	15
Teodora Pascale	GHINION ÎN "DRAGOSTE"	16
Doru-Mihai Lungescu	NU-I MOTIV DE SUPĂRARE	17
Teodora Pascale	MARATON AMORAL	18
Doru-Mihai Lungescu	SURPRIZĂ AMORALĂ	19
Teodora Pascale	IDOLUL FEMEILOR	20
Doru-Mihai Lungescu	IMPRESIA E FALSĂ	21
Teodora Pascale	ȘTIRISTA	22
Doru-Mihai Lungescu	PSEUDOINFORMATĂ	23
Teodora Pascale	BASME REINTERPRETATE	24
Doru-Mihai Lungescu	BASME ACTUALE	25
Teodora Pascale	VĂ PLAC POVEȘTILE?	28
Doru-Mihai Lungescu	MARY POPPINS ȘI VRĂJITORUL DIN OZ	29
Teodora Pascale	NANI, NANNY	30
Doru-Mihai Lungescu	CU MARY TREABA-I DELICATĂ	31
Teodora Pascale	ULTIMA ȘANSĂ	32
Doru-Mihai Lungescu	O NOUĂ ȘANSĂ	33
Teodora Pascale	SONET CU IZ... ELECTORAL	34
Doru-Mihai Lungescu	SONET CU IZ... PARTIDIC	35
Teodora Pascale	SONET DE SENECTUTE	36
Doru-Mihai Lungescu	SONET CASNIC	37
Teodora Pascale	SONET PE(STE) PICIOR IAMBIC	38
Doru-Mihai Lungescu	SONET DE LĂMURIRE	39
Teodora Pascale	SONETUL BURLACULUI PROFESIONIST	42
Doru-Mihai Lungescu	SONETUL FOSTULUI BURLAC	43
Teodora Pascale	RONDEL PRIMĂVĂRATIC	44
Doru-Mihai Lungescu	SPERANȚE	45
Doru-Mihai Lungescu	DUELUL INIMII FRÂNTE	46
Teodora Pascale	NU E TOTUL PIERDUT	47
Doru-Mihai Lungescu	O PLANETĂ DE VIS	48
Teodora Pascale	NEBUNUL	49
Teodora Pascale	ATRAȚIE	50
Doru-Mihai Lungescu	SURPRIZE	51

Teodora Pascale	POVESTE CU COARNE	54
Doru-Mihai Lungescu	IPOCRIZIE	55
Doru-Mihai Lungescu	DE BUNA VESTIRE	56
Teodora Pascale	MINUNI DE BUNA VESTIRE	57
Teodora Pascale	NUNTĂ CU DAR	58
Doru-Mihai Lungescu	NUNTA MUTĂ	59
Teodora Pascale	ÎNTÂI PRIER ÎN CARTIER	60
Doru-Mihai Lungescu	DE 1 APRILIE	61
Doru-Mihai Lungescu	RĂPIRE MODERNĂ	62
Teodora Pascale	ARMONIE CASNICĂ	63
Teodora Pascale	FĂRĂ PERECHE	66
Doru-Mihai Lungescu	CÂND O CAUȚI...!	67
Teodora Pascale	TE ECLIPSEZ?	68
Doru-Mihai Lungescu	L-AECLIPSAT!	69
Doru-Mihai Lungescu	ELECTORALĂ	70
Teodora Pascale	TOT ELECTORALĂ	71
Teodora Pascale	SOACRA IDEALĂ	72
Doru-Mihai Lungescu	NEVASTĂ AMBIȚIOASĂ	73
Teodora Pascale	MÂNDRIE, NU PREJUDECATĂ	74
Doru-Mihai Lungescu	IUBIRE PESTE AMĂGIRE	75
Teodora Pascale	DE-ALE... MUZICII	76
Doru-Mihai Lungescu	DE-ALE VIEȚII	77
Teodora Pascale	ÎNȚELEGEREA	80
Doru-Mihai Lungescu	SOLUȚIA	81
Teodora Pascale	SONET DESPRE MIEI	82
Doru-Mihai Lungescu	SOLUȚIE DE PAȘTE	83
Teodora Pascale	LOVE STORY LA ȚARĂ	84
Mihai Lungescu	LOVE STORY LA ORAȘ	85
Teodora Pascale	APICOLĂ	86
Doru-Mihai Lungescu	ERMETIC	87
Teodora Pascale	FRUMUSEȚEA E TRECĂTOARE	88
Doru-Mihai Lungescu	PURITATEA E NESIGURĂ	89
Teodora Pascale	EXPLOZIV	92
Doru-Mihai Lungescu	LUXURIANT	93
Teodora Pascale	ATRAȚIE FATALĂ	94
Doru-Mihai Lungescu	ATRAȚIE UTILĂ	95
Teodora Pascale	VAI MAMA LUI...	96
Doru-Mihai Lungescu	VAI MAMA LOR	97

Teodora Pascale	TEST DE COMPATIBILITATE	98
Doru-Mihai Lungescu	TEST DE NAIVITATE	99
Teodora Pascale	VIS ORIENTAL	100
Doru-Mihai Lungescu	PRECAUȚIE	101
Teodora Pascale	MARITIMĂ 1	104
Doru-Mihai Lungescu	MARITIMĂ 2	105
Teodora Pascale	ATRAȚIA NATURII	106
Doru-Mihai Lungescu	ATRAȚIE UMANĂ	107
Teodora Pascale	FRUCTUL OPRIT	108
Doru-Mihai Lungescu	FRUCTUL STRICAT	109
Teodora Pascale	RONDEL CU SUFLEȚEL	110
Doru-Mihai Lungescu	BILEȚEL CU SUFLEȚEL	111
Teodora Pascale	SUNTEM CĂLIȚI!!	112
Doru-Mihai Lungescu	CHIAI CĂLIȚI!!!!	113
Teodora Pascale	SONET CU EXCES DE SILICON	116
Doru-Mihai Lungescu	INCIDENT DE MUNCĂ	117
Teodora Pascale	GHINION ESTIVAL	118
Doru-Mihai Lungescu	SONET ESTIVAL	119
Teodora Pascale	PROVERBIALUL JAN	120
Doru-Mihai Lungescu	PROVERBIALA CAPRĂ	121
Teodora Pascale	ȘTIRI "PE SURSE" - 1 -	122
Doru-Mihai Lungescu	ȘTIRI "PE SURSE" - 2 -	123
Teodora Pascale	SPERANȚA MOARE ULTIMA	124
Doru-Mihai Lungescu	CAZ SOLUȚIONAT	125
Teodora Pascale	LANȚUL DRAGOSTEI	126
Doru-Mihai Lungescu	LANȚUL SLĂBICIUNILOR	127
Teodora Pascale	EFEMERIDA	130
Doru-Mihai Lungescu	ULTIMA SIBILĂ	131
Teodora Pascale	ETNO(botanice)	132
Doru-Mihai Lungescu	NĂRAVURI VECHI	133
Teodora Pascale	PANOPLIA DE METAFORE	134
Doru-Mihai Lungescu	PANOPLIA DE SENTIMENTE	135
Teodora Pascale	INTERNETUL ȘI FERICIREA	136
Doru-Mihai Lungescu	INTERNETUL ȘI ADEVĂRUL	137
Teodora Pascale	"ȚARA TE VREA PROST"	138
Doru-Mihai Lungescu	FACULTĂȚI DE PROVINCIE	139
Teodora Pascale	POSTUL CRĂCIUNULUI 1	140
Doru-Mihai Lungescu	POSTUL CRĂCIUNULUI 2	141

Dueluri vesele	Umor până la cer	2025
Teodora Pascale	AVEM CU CE	144
Doru-Mihai Lungescu	N-AI CU CINE!	145
Teodora Pascale	LERU-I LER...	146
Doru-Mihai Lungescu	MOȘ CRĂCIUN...	147
Teodora Pascale	SFATURI PENTRU DAMELE BUNE	148
Doru-Mihai Lungescu	MOȘ IMPREVIZIBIL	149
Teodora Pascale	SĂRBĂTORI PE REPEDE-NAINTE	150
Doru-Mihai Lungescu	CRĂCIUNUL, ÎNTRE AMINTIRI ȘI REALITATE	151
Teodora Pascale	MOȘ NICOLAE 2024	152
Doru-Mihai Lungescu	SFATUL MOȘULUI NICOLAE	153

Pre-press & print:

S.C. TIPOGRAFIA PROD COM S.R.L.

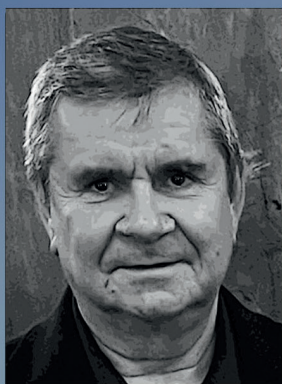
Târgu-Jiu, Gorj, str. Lt. Col. Dumitru Petrescu, nr.20

Tel. 0253-212.991, Fax 0253-218.343

E-mail: tipografia.prodcom@gmail.com

*În târgul unde zâmbetul e trist
Și zilnic are loc o tragedie,
Au stand cu vise roz și poezie
O poetesă și-un epigramist.*

Teodora Pascale

*De-o bună vreme, nedreptăți ce dor,
Luate-au fost, sever, la baionetă,
De un epigramist și o poeză
Ce cred în terapia prin umor.*

Mihai Lungescu

ISBN 978-606-042-374-4